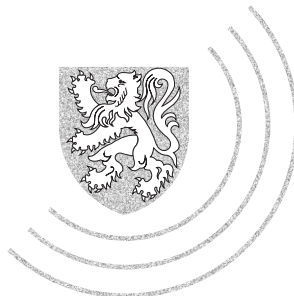

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

27 april 2004

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren André Denys, André Van Nieuwkerke, Frans Ramon en Jan Roegiers –

betreffende de onderwijsgebonden sport

HOORZITTING

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door de heer Gilbert Van Baelen**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Gilbert Vanleenhove.

Vaste leden :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Veerle Heeren, de heren Luc Martens, Gilbert Vanleenhove ;

de heren Karlos Callens, Julien Demeulenaere, Gilbert Van Baelen, mevrouw Erna Van Wauwe ;

de heren Pieter Huybrechts, Julien Librecht, Joris Van Hauthem ;

mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heer André Van Nieuwkerke ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Dirk De Cock.

Plaatsvervangers :

mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Ingrid van Kessel ;

de heren Frans De Cock, André Denys, Cis Schepens, Bob Verstraete ;

mevrouw Marijke Dillen, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Roland Van Goethem ;

de heren Lucien Suykens, Robert Voorhamme ;

N... ;

de heer Kris Van Dijck.

Zie :

2171 (2003-2004)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
1. De onderwijskoepels	4
A. De heer Marc Van den Brande, directeur-coördinator VSKO	4
B. De heer Paul De Knop, voorzitter RAGO, Gemeenschapsonderwijs	6
C. De heer Eddy De Waele, algemeen directeur OVSG	7
2. Vragen van de leden	10
3. Sportorganisaties	16
A. De heer Paul Eliaerts, afdelingshoofd Sportkaderopleiding BLOSO	16
B. De heer Jan Boutmans, voorzitter Vlaamse Studentensportfederatie, VSSF	18
C. De heer Eric De Boever, voorzitter van de Bond voor Lichamelijke Opvoeding, BVLO	19
D. De heer Herman Vandriessche, Stichting Vlaamse Schoolsport, SVS	20
4. Vragen van de leden	23
Bijlage : Notulen 01-48 van dinsdag 23 april 2002 van de plenaire vergadering van de Vlaamse Sportraad	27

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid organiseerde in het kader van de bespreking van het voorstel van decreet van de heren André Denys, André Van Nieuwkerke, Frans Ramon en Jan Roegiers betreffende de onderwijsgebonden sport op 20 april 2004 een hoorzitting met diverse actoren uit de betrokken sectoren.

1. De onderwijskoepels

A. De heer Marc Van den Brande, directeur-coördinator VSKO : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in een nieuw voorstel van decreet moet rekening worden gehouden met al het goede dat reeds bestaat. Bovendien moet het een reële verbetering inhouden ten opzichte van de punten die niet goed zijn. Dat moet het uitgangspunt zijn.

Het nieuwe voorstel van decreet doekt de SVS op. Daarmee wordt een einde gemaakt aan een bijzonder actieve organisatie die in heel Vlaanderen en daarbuiten is gekend en wordt gewaardeerd omwille van haar activiteiten met betrekking tot de schoolsport. In de plaats komt er een openbare instelling. Dat is het einddoel van een minister die alle heil zoekt in een netoverschrijdend overheidsinitiatief.

We hebben dit al op diverse terreinen meegeemaakt. Schoolsport is in het begin van de vorige eeuw binnen het katholiek onderwijs ontstaan. Na de Tweede Wereldoorlog ontstond een echt sportverbond van het katholiek onderwijs, het NSVO. Sinds de late jaren '60 namen ook het gemeentelijk onderwijs en het rijksonderwijs een initiatief. In 1984 werd de SVS als een netoverschrijdend ontmoetingsplatform gesticht. De minister van Onderwijs wilde echter pas daadwerkelijk steun verlenen indien de verschillende schoolsportfederaties ook in die ene organisatie, de SVS, zouden opgaan. De federaties hadden dus weinig keus. In 1994 kwam er echt één organisatie.

Met de huidige intenties toont de overheid haar eigenlijke doel : het opdoeken van alle vormen van vrij initiatief. De overheid legt zelf een klauw op de organisatie van de schoolsport in Vlaanderen. Daarmee is het uiteindelijke objectief bereikt : het opdoeken van alle mogelijke kleuring van initiatief.

Het voorstel van decreet wil ook de deelname van het katholiek onderwijs in het beleid ernstig kortwieken. In de huidige reglementering bestaat het bestuur van de SVS voor de helft uit mensen van

het vrij gesubsidieerd onderwijs, namelijk via 6 van de 12 mandaten. Volgens de doorlichting die een tijd geleden gebeurde, is dat aantal al te veel. Nochtans is het reeds een afwijking van de proportionele vertegenwoordiging. Ik vermoed dat u niet zou instemmen met een dergelijke afwijking bij de volgende verkiezing.

In de toekomstige openbare instelling, het Vlaams Centrum voor Onderwijsgebonden Sport, wordt de delegatie van het katholiek onderwijs verplicht verminderd tot 2 van de 17 bestuurders ! De proportionele vertegenwoordiging wordt daarbij helemaal verlaten. Daarbij lijkt men te vergeten dat de katholieke scholen, en in het bijzonder de geëngageerde werking van honderden vrijwillige schoolsportgangmakers, hun medewerking verlenen aan een groot deel van de activiteiten inzake schoolsport. In de toekomst zullen dus mensen van buiten het onderwijs beslissen wat inzake schoolsport moet worden georganiseerd. De huidige prefiguratie is in mijn ogen heel speciaal gekleurd.

Het voorstel van decreet voorziet ook in de verruiming van de doelgroep. Naast het leerplichtonderwijs, moet het nieuwe centrum zich ook richten naar het hoger onderwijs. Het is al langer bekend dat vanuit universitaire middens met afgunst wordt gekeken naar het succes van de SVS. Het VSSF heeft binnen het hoger onderwijs niet dezelfde impact op haar doelpubliek. Dat is deels te wijten aan het ontbreken van een echt vak lichamelijke opvoeding voor alle opleidingen en aan het accentueren van individugerichte en competitiegerichte sportbeoefening op dat niveau. Via een nieuw decreet ziet het VSSF de kans schoon om in te breken in het SVS en zo mankracht en middelen in te palmen voor het hoger onderwijs.

Het jongste decennium werd er in de onderwijswetgeving vooral werk gemaakt van decreten per onderwijsniveau. Nu worden het leerplichtonderwijs en het hoger onderwijs op een hoop gegooid, wat enigszins merkwaardig is. Het is letterlijk een berekend initiatief, want nu haalt SVS 70 percent van haar werkingsmiddelen uit de inschrijvingsgelden van de basisscholen en secundaire scholen voor activiteiten naast het basisaanbod. Op het niveau van het hoger onderwijs werd door de vertegenwoordiging van de VLHORA al meegedeeld dat men niet moet rekenen op geld voor school- en studentensport. Dat werd uitdrukkelijk zo gesteld. De sociale voorzieningen brengen niet veel soelaas. De oprichting van een nieuw centrum zet vooral de poort open voor het genereren van een geldstroom vanuit het leerplichtonderwijs naar het hoger onderwijs. Het leerplichtonderwijs zal er alleen maar

kunnen op toezien. Volgens het voorstel van decreet wordt immers slechts voorzien in een minderheid aan vertegenwoordigers uit het leerplichtonderwijs in het bestuur van het centrum, namelijk 8 van de 17.

De uitbreiding van het doelpubliek is overigens geen sinecure. In basisscholen en secundaire scholen kan voor de schoolsportorganisatie een beroep worden gedaan op de vrijwillige inzet van schoolsportgangmakers en leraren LO. Ik nodig de parlementsleden uit om de activiteiten van de SVS te komen bekijken op een woensdagnamiddag. Op het niveau van het hoger onderwijs bestaan die niet. Promotie en organisatie van schoolsport voor hoger onderwijs worden op die wijze wel een heel arbeidsintensieve opdracht voor de vaste personeelsleden van het nieuwe centrum. De uitbreiding vergt meer mankracht op het niveau van het hoger onderwijs.

Voor de nieuwe instelling wordt ook benadrukt dat het de bedoeling is om de brugfunctie te vervullen tussen de les LO en sport op school enerzijds, en de clubsport en lifetime-sportbeoefening anderzijds. Hiermee wordt reeds miskend dat de SVS de jongste jaren sterk aan deze weg timmert. De samenwerking met de lokale sportclubs wordt immers gestimuleerd via de kernwerking. Dat moet zo blijven, want de groeikansen moeten blijven bestaan.

Op bovenlokaal niveau heeft de SVS reeds vele goede samenwerkingsovereenkomsten gesloten met sportfederaties. De omvorming naar een nieuwe instelling houdt op dat vlak dus geen specifieke verbetering in.

De indieners van het voorstel zullen hun plan vooral aantrekkelijk laten ogen in functie van de nieuwe personeelsorganisatie. Op basis van CAO VI was er aan de vakbonden beloofd om een vast statuut te geven aan de gesubsidieerde contractuelen, weliswaar alleen in de overeenkomst 8285, maar daartoe behoort de overeenkomst met betrekking tot de SVS niet.

In het voorstel worden de gesubsidieerde contractuelen inderdaad vast benoemd. Die vaste benoeming wordt echter beperkt tot de huidige gesubsidieerde contractuelen en onder welbepaalde voorwaarden. Elke toekomstige vervanging zal gebeuren door contractuelen die niet meer vast kunnen worden benoemd. Dat is duidelijk. De vaste benoeming is dus uitdovend. Andere personeelsleden van de SVS behouden hun huidige statuut. De bestaande spanningen over de ongelijkheid tussen de ver-

schillende statuten worden in het nieuwe voorstel niet opgevangen, integendeel.

Bovendien fixeert het voorstel van decreet ook het tijdelijke project over de FOLLO's. Hiermee beoogt men wellicht het geven van een deeltijdse opdracht aan een tiental halftijdse leerkrachten LO in de plaatselijke schoolsportwerking. Merkwaardig genoeg lezen we in de toelichting dat zij ook moeten optreden als kwaliteitsbewakers op het vakgebied van de lichamelijke opvoeding in de scholen. Ik vraag me af wat de inspectie daarvan vindt.

Het bestuur van het nieuwe centrum komt volgens de nieuwe reglementering voor een ingewikkelde personeelsorganisatie te staan, want er is een waai-er aan nieuwe statuten en rechtsposities. Er zijn vast benoemde leerkrachten, contractuelen die door de overheid worden betaald maar niet vast kunnen worden benoemd, gedetacheerde leerkrachten, leerkrachten met Follo-statuut, contractuelen die het centrum zelf zal betalen, enzovoort. Het nieuwe voorstel van decreet brengt zeker geen verbetering op dit vlak.

Sinds 1993 vraag de SVS om de financiering te indexeren. Dat is nooit gebeurd. Het gevolg is dat de SVS via allerlei kanalen op zoek is gegaan naar kredieten om haar opdracht ten volle te kunnen vervullen : sponsoring, reclame, verkoop van gadgets, inschrijvingsgeld per leerling. Het voorstel van decreet brengt evenmin verbetering op dit vlak. Zelfs de continuïteit inzake de financiering van het Centrum komt nu bij elke begroting in het gedrang.

Parallele geldstromen en schoolsportinitiatieven door BLOSO – toch ook een Vlaamse overheidsinstelling – worden door het voorstel niet in vraag gesteld. Meer nog, BLOSO komt erdoor in de Centrumraad te zitten en zal dus mee beslissen over de manier waarop het Vlaams Centrum een samenwerkingscontract sluit met BLOSO ! Wat bedoelen de indieners in feite met een eenheidsvisie met betrekking tot onderwijsgebonden sport ?

Bij de uitvoering van de opdracht van het Vlaams Centrum voor Onderwijsgebonden Sport zal steeds de hete adem van de politiek in de rug worden gevoeld. Binnen het katholiek onderwijs hadden wij de gewoonte om via diocesane stuurgroepen voldoende voeling te hebben met de onderwijspraktijk. Vanuit elk van de diocesen werd iemand in de raad van bestuur van de SVS aangesteld. Zij wisten wat gebeurde op het vlak van de schoolsport. Die getrapte democratie wordt nu verlaten. In de toekomst zal het de overheid zijn die zelf de Centrum-

raad aanduidt. Het eindigt daar echter niet, want ook de afgevaardigd bestuurder zal door de regering worden aangeduid. De regering kan bovendien te allen tijde het centrum verplichten om bepaalde doelgroepen te begeleiden, schrijft driejaarlijks een richtlijn uit en de beslissingen van de Centrumraad moeten binnen de twintig dagen aan de Vlaamse regering worden toegezonden.

Het valt me op dat met het einde van een legislatuur in zicht, de minister het wijs heeft geacht aan een aantal parlementsleden te vragen om het ontwerp van decreet als voorstel van decreet in te dienen. Een ontwerp van decreet vergt een lange weg van advisering, onder meer via de Vlaamse Onderwijsraad. Onder impuls van de onderwijswereld zouden wel eens ongewenste adviezen kunnen opduiken. Door het decreet rechtstreeks te laten indienen als een voorstel, omzeilt de minister bewust een mogelijke democratische inbreng bij de nieuwe plannen over schoolsport. Die houding voorspelt weinig goeds voor de uitvoering van het nieuwe decreet.

Ik herhaal dat een voorstel van decreet rekening moet houden met het goede dat reeds bestaat. Het moet bovendien een reële verbetering zijn ten opzichte van de aspecten die niet goed werken. De onderwijswereld zou willen dat het huiswerk nog eens wordt overgedaan.

B. De heer Paul De Knop, voorzitter RAGO, Gemeenschapsonderwijs : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik verontschuldig de heer Van Damme, afgevaardigd bestuurder van het Gemeenschapsonderwijs, want hij zit in het vast bureau van de VLOR. Ik kan iedereen die eraan zou twijfelen, verzekeren dat het standpunt dat ik vertolk, integraal wordt gedragen door de commissie Sport van het Gemeenschapsonderwijs, de raad en de afgevaardigd bestuurder.

Een nieuw decreet op de schoolsport is dringend nodig. Het vergt een duidelijkere afbakening. De huidige decretale opdracht bestaat uit 3 hoofdstukken : de scholen ondersteunen bij het ontwikkelen van een adequaat pedagogisch kader, het aanbieden van schoolsport en het samenwerken met andere organisaties die deze doelstellingen kunnen helpen verwezenlijken.

Het huidige decreet geeft nergens aan wat de prioriteiten zijn. Op dit ogenblik realiseert de stichting haar decretale opdracht door de werking op de 3 hoofdstukken te richten. Vandaag ligt er een duidelijke klemtoon op het tweede hoofdstuk, met name 'het organiseren van schoolsportactiviteiten'. De werking is het sterkst uitgebouwd in het basison-

derwijs en heeft beduidend minder succes in het secundair onderwijs. Sinds de aflevering van het auditrapport voert de SVS reeds duidelijker een kernwerking uit, maar er zijn ook andere redenen waarom een nieuw decreet nodig is.

Ter uitvoering van CAO VI wordt dankzij dit decreet een duidelijker arbeidsovereenkomst geregeld voor het overgrote deel van de huidige personeelsleden. Als een nieuw centrum wordt opgericht, is het natuurlijk een politieke keuze om al het bestaande personeel over te nemen of niet. Die keuze werd gemaakt en er komt een duidelijke arbeidsovereenkomst.

Het decreet komt tegemoet aan de vraag van de Stichting Vlaamse Schoolsport naar bijkomend personeel en werkingsmiddelen. Uit de woorden van de vorige spreker kunnen we afleiden dat onder meer de FOLLO's erbij komen en dat er ook bijkomende budgetten zijn. Het proefproject FOLLO wordt dus opgenomen en decretaal verankerd.

Mede door dit decreet wordt de Vlaamse Studentensportfederatie die nu oogluikend wordt beschouwd als een sportfederatie, als dusdanig erkend en gesubsidieerd. Er wordt dus een correcte oplossing aangeboden. De VSSF is geen sportfederatie in de strikte zin van het woord, maar heeft een heel gerichte werking ten aanzien van een doelgroep die al te vaak wordt vergeten in het sportbeleid, namelijk de doelgroep van mensen boven 18 jaar.

Het voorstel van decreet sluit aan bij de krachtlijnen zoals ze reeds besproken werden op de zitting van de Vlaamse Sportraad van 23 april 2002. Op die zitting waren ook parlementsleden aanwezig. Het voorstel van decreet sluit tevens aan bij een aantal bevindingen uit de audit van de Stichting Vlaamse Schoolsport van 17 april 2001. Enkele van deze bevindingen zijn de volgende.

Schoolsport vervult een belangrijke maatschappelijke functie. Het Gemeenschapsonderwijs is dan ook blij dat het Vlaams Parlement de nodige aandacht besteedt aan de schoolsport. Er dienen evenwel andere prioriteiten te worden gesteld. Het beleid is in de eerste plaats gericht op de ondersteuning van lokale actoren. De scholen moeten veel meer worden geholpen bij het ontwikkelen van de schoolsport dan dat de Vlaamse Gemeenschap zelf een aanbod organiseert. De Vlaamse Gemeenschap organiseert eigen initiatieven voor zover een lokaal aanbod ontbreekt of voor zover het betrokken initiatief een ruim Vlaams draagvlak heeft.

Er zijn bijkomende financiële middelen nodig, en er dient een continue aanpak te worden nagestreefd in de overgang van het basisonderwijs naar het secundair onderwijs, en van daar naar het hoger onderwijs. Dat zijn immers mijlpalen in het sportbeleid, want drop-out doet zich vaak voor bij die overgangen. Daarom stond ook in de audit : VSSF en SVS verenigen via een gezamenlijk decreet.

Het voorstel van decreet kwam tot stand na consultatie van alle geledingen, waaronder ook het Gemeenschapsonderwijs. Het sluit daarenboven aan bij de bekommernis van de Vlaamse regering om een brug te slaan tussen de schoolse LO en de naschoolse sportbeoefening in de sportclubs. Ook de bekommernis van de Vlaamse regering om een rationalisatie van de structuren, werd opgenomen in het voorstel.

Tot slot vermindert door dit voorstel van decreet de relatieve machtspositie van de netten. Dat klinkt eigenaardig uit de mond van de vertegenwoordiger van een net, maar we denken dat de voorliggende organieke samenstelling van de centrumraad gericht is op het samenstellen van een slagkrachtige groep die mede bestaat uit afgevaardigden van de sportwereld waarmee moet worden samengewerkt en uit deskundigen op het vlak van IKZ. Het moet dus geen hokjespolitiek worden, maar een samenwerking.

Wat zijn nu de voordelen van dit voorstel van decreet ? Er is een duidelijke prioriteitsbepaling opgenomen. Het is duidelijk waar het hoofdaccent van de schoolsport moet liggen, namelijk op de ondersteuning van de lokale actoren, de scholen. Er wordt een verdere rationalisatie van de sportstructuren ingezet : één structuur voor de schoolsport, vanaf het basisonderwijs tot en met het hoger onderwijs. Het gaat allemaal over sport die naschools wordt georganiseerd.

Het decreet verhoogt ook de efficiëntie. Het biedt betere kansen tot samenwerking tussen alle onderwijsniveaus. Momenteel reeds worden stagiairs van het hoger onderwijs ingezet voor schoolsportactiviteiten. Als ze samen in één structuur zitten, kan er beter worden samengewerkt. Het decreet biedt ook betere kansen tot doorstroming van het secundair naar het hoger onderwijs.

De subsidiëring van de studentensport in het hoger onderwijs wordt bij decreet vastgelegd. Mede door dit voorstel van decreet worden de financiële middelen van Onderwijs en Sport op transparante

wijze samengevoegd. Momenteel is dat niet het geval.

Ik wil echter ook op enkele bezorgdheden wijzen. Het overgrote deel van de personeelsstructuur wordt gerealiseerd, maar in de personeelsgroep van de SVS zijn er drie vastbenoemde leerkrachten die in hun lesopdracht worden vervangen door een gesco. In concreto gaat het om drie personeelsleden, respectievelijk een studiemeester-opvoeder en twee onderwijzers, die respectievelijk sinds 1977, 1979 en 1980 in dienst zijn bij de Stichting Vlaamse Schoolsport. Ze hebben dus meer dan 25 jaar dienst.

Hen terug naar het onderwijs laten gaan, zou problematisch zijn voor henzelf en voor de scholen en hun leerlingen. Ze hebben die opdracht immers in jaren niet meer waargenomen en staan daarenboven op een paar jaar van hun pensioen of TBS. We stellen dus voor dat er een overgangsregeling komt.

In het voorstel van decreet worden de drie contractuelen die vermeld staan in het vorige decreet, niet opgenomen. Het gaat om drie licentiaten die bij de stichting werkzaam zijn, ook reeds sinds respectievelijk 1979 en 1981. Hoewel het Gemeenschapsonderwijs hierbij geen betrokken partij is, pleiten we voor een oplossing. We vinden dat, als het personeel wordt overgenomen, dat in zijn geheel moet gebeuren.

Verder pleiten we ook voor het behoud van een percentage van het personeelscontingent als statutair kader. Ook dat is niet opgenomen in het voorstel.

Daarnaast zijn er nog andere bedenkingen, maar daar wens ik nu niet verder op in te gaan. Het Gemeenschapsonderwijs steunt dit voorstel van decreet ten volle, maar vraagt ook om een oplossing voor de personeelsformatie zoals vermeld.

C. De heer Eddy De Waele, algemeen directeur OVSG : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de commissie, ik wens in mijn uiteenzetting uit te gaan van de verhouding tussen de Stichting Vlaamse Schoolsport en de klant. Ik ben voorzitter van de SVS, maar deze inleiding geef ik als algemeen directeur van het OVSG.

Het gemeentelijk onderwijs, hoofdzakelijk basisonderwijs en secundair onderwijs, vooral dan TSO en BSO, is zeer tevreden over de bestaande schoolsportwerking. Er is een ruim aanbod, zowel voor het kleuteronderwijs als het gewoon en buitenge-

woon lager onderwijs en het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs, ook van natuurgebonden sporten.

Dat aanbod wordt goed kenbaar gemaakt. Jarenlang gebeurde dat via het tijdschrift Flash, nu via een elektronische nieuwsbrief en een uitgewerkte website. De scholen hebben de mogelijkheid een keuze te maken uit dat ruime aanbod, en wanneer zij lokale aanpassingen vragen in de recreatieve sportbeoefening, dan kan dat.

Het aanbod wordt steeds pedagogisch gekaderd, dikwijls met een creatieve ondersteuning in de vorm van muziek en gepaste teksten. De sportbeoefening in diverse disciplines wordt steeds bewaakt door technische commissies die er op toezien dat wat in de schoolsport wordt gedaan, spoort met de vereisten van de sportwereld en de sportclubs. De sportieve evenementen in het kader van het BLOSO kennen een groot succes en zijn uitgegroeid tot echte massamanifestaties 'Sport voor allen'.

De schoolsportgangmakers, vrijwilligers met een zeer grote inzet, voelen zich ondersteund en zijn tevreden hun vrijwillige inzet beloond te zien met een waardering als 'sportieve school' en 'school met sportklasse'.

De SVS spreekt de scholen wel aan voor medewerking aan sponsoractiviteiten onder meer in samenwerking met het BOIC. Andere sponsoring, noodzakelijk om het aanbod te kunnen realiseren tegen een redelijke prijs, voldeed steeds aan opvoedkundig te toetsen voorwaarden, zodat men nooit met rode kaken hoefde te staan.

De SVS had ook een internationaal aspect. De internationale contacten die er konden worden gelegd, kregen steeds ter plaatse een culturele omkadering. De kans werd geboden te participeren, zowel aan de betere sporters uit de clubs als ze daarvoor de nodige steun kregen van de federatie, als aan de schoolploegen die dankzij de steun van de SVS en het BLOSO aan die activiteiten konden deelnemen.

Als onderwijsverstrekkers vormden we ook de raad van bestuur van de SVS. Als zodanig kennen we ook de interne problemen van de sportfederatie. Het samengaan van de drie netgebonden schoolsportorganisaties in 1993 was niet vanzelfsprekend. U hebt zonet al vernomen wat daartoe de aanleiding was. Door de inzet van iedereen is de samenwerking reeds geruime tijd zeer goed.

De personeelsformatie bleef al die tijd een probleem. Er zijn 56,5 gesco's. Een tewerkstellingsprogramma is echter niet het aangewezen statuut voor zo'n veeleisende job. Er zijn ook 13 gedetacheerden. Ook zij hebben weinig zekerheid en moeten elk jaar opnieuw afwachten of de tewerkstelling wel zal doorlopen en hoe het schoolbestuur zal reageren op hun verlofaanvraag. Op momenten dat er weinig vervangers zijn, krijgen we nogal wat druk uit de scholen om de leerkrachten opnieuw hun oorspronkelijke opdracht te laten uitoefenen.

Er zijn drie contractuelen met een privaatrechtelijk statuut. In deze formatie worden geen selectie- of bevorderingsambten onderscheiden. De algemeen directeur van de SVS, die de hele organisatie leidt, is dan ook een gedetacheerde leerkracht.

Deze formatie is ontoereikend voor de veelheid aan activiteiten. Een personeelsbeleid uitvoeren in een gedecentraliseerde structuur met dergelijke verschillen onder het personeel qua statuut en werkvoorwaarden, is geen evidentie. Het departement Onderwijs voorziet weliswaar in werkingsmiddelen, en het departement Sport steunt, via het BLOSO, ten volle de schoolsportwerking, uiteraard voor die activiteiten die duidelijk de stempel van het BLOSO dragen. Het BLOSO treedt dan ook sturend op in het Bureau Vlaamse Schoolsport. Die werkingsmiddelen zijn echter ontoereikend, zodat sponsoring noodzakelijk is, maar ook fundraising is geen vanzelfsprekende opdracht voor een SVS-personeelslid.

Ik kom tot het beleid en de beleidsbrief van minister Marleen Vanderpoorten. Jaarlijks stelt de SVS een jaarverslag op, evenals een planning, maar we hebben daar van de ministers die ik sinds 1993 de revue heb zien passeren, nooit een antwoord op gekregen.

Met wat voorafgaat, wil ik niet betuigen dat alles perfect was of is. Alles kan altijd beter, ook de schoolsport. Wij stonden dan ook positief tegenover het onderzoek dat minister Marleen Vanderpoorten aankondigde in haar beleidsbrief. Het onderzoek werd gestart en op het terrein uitgevoerd door de onderwijsinspectie, en wetenschappelijk tot een rapport verwerkt door de universiteiten van Brussel en Leuven.

Uit dat onderzoek bleek dat van de drie decretale opdrachten er twee uitstekend worden uitgevoerd, en dat van een derde de uitvoering voor verbetering vatbaar is. De gebruiker van de schoolsport vroeg niet om structurele wijzigingen. Bevoorrechte getuigen vroegen om een bredere omkadering,

en brachten het hoger onderwijs in beeld. Het SVS-team maakte werk van de niet optimaal uitgevoerde derde opdracht, en bouwde een gedegen kernwerking uit.

De minister en de vakbonden onderhandelden over CAO VI, en alle gesco's zouden statutair worden. Dat vonden we heel positief. Vanuit de SVS hebben wij aangedrongen op de uitvoering daarvan en hebben we gesprekken gevoerd met het kabinet van minister Marleen Vanderpoorten.

Al vlug bleek dat er een instelling nodig was om de gesco's aan te kunnen verbinden. Voor sommigen bleek dit de kans om iets te doen aan de SVS, want er was immers een decretaal initiatief nodig. Daar begon de weg over VSSF naar VCOS, de nieuwe naam van het Vlaams Centrum voor Onderwijs en Sport.

De sportfederatie die functioneert voor de universiteiten, en sinds kort voor het gehele hoger onderwijs, werd in de structuur betrokken. Als vertegenwoordigers van het leerplichtonderwijs vinden wij dat ook jongeren van boven de 18 jaar de kans moeten krijgen om sportief actief te zijn in hun instelling. Wij vinden dan ook dat de Vlaamse Gemeenschap hiervoor in de nodige middelen moet voorzien. Het kan voor ons echter niet dat die werking in één geïntegreerd geheel met het leerplichtonderwijs wordt ondergebracht. Immers de werking die aan deze twee doelgroepen moet worden aangeboden en moet worden ondersteund, is zeer verschillend.

Tijdens gesprekken, die ook worden vermeld in de memorie van toelichting bij het voorliggende voorstel van decreet, werd daarom de oprichting van een platform onderschreven dat de vele partners in sportend jong Vlaanderen zou samenbrengen voor een visieontwikkeling en -bewaking. In het voorstel van decreet wordt daarvan een bestuursraad gemaakt, wat ons inziens niet de afspraak was.

Tijdens dezelfde gesprekken werd ook gesteld dat om aan de nodige middelen te komen, deze constructie absoluut noodzakelijk was. In het voorstel van decreet staat geen enkel fulltime equivalent personeel meer. Wat de werkingmiddelen betreft, wordt een systeem van betaling gegarandeerd dat beter is dan het huidige, maar de hoeveelheid aan middelen is nergens terug te vinden, noch zijn er parameters volgens dewelke die middelen zouden worden toegekend.

Ik kom nu tot een aantal bedenkingen bij het huidige voorstel van decreet. Ongeacht het feit dat we

geen binding zien met het huidige Beter Bestuurlijk Beleid in Vlaanderen, blijven er nog vele andere bedenkingen.

Primordiaal blijft de vraag of de scholen uit het leerplichtonderwijs een betere schoolsport zullen kennen in de toekomst. Daarover hebben wij meer dan gegronde twijfels. Het personeelskader blijft onduidelijk. De huidige gesco's kunnen worden benoemd, wat zeer positief is en tegemoetkomt aan ons aller vraag. Dat is echter een uitdovende operatie. Bij vervanging worden ze vervangen door contractuelen.

Detacheringen blijven mogelijk, maar in een permanente structuur – wat we mogen verwachten dat het zal zijn – zal het probleem rijzen dat men zich steeds tot de scholen zal moeten richten voor de vervanging van personeelsleden die in dienst zijn bij de sportfederatie. Die personeelsleden kunnen namelijk niet worden benoemd. Het stelsel van TADD is daarbij een, weliswaar kleine verzachtende factor.

De 3 contractuelen uit het decreet van 1993 blijven contractueel. Wij vinden het positief dat bevorderingsambten worden gecreëerd. Momenteel worden de bevorderingsfuncties uitgevoerd door gedetacheerden of contractuelen uit het decreet van 1993. Ofwel moeten die wijken voor vroegere Gesco's die nu vastbenoemd worden, ofwel blijven de huidige gedetacheerden. Maar hoe kan hen dan een hoger barema worden toegekend, en met welke loopbaangevolgen?

We willen ook dat de huidige 9 personeelsleden die een leidinggevende opdracht hebben een absoluut faire kans krijgen om de 6 vacatures in deze bevorderingskaders in te vullen.

Het stelsel van de FOLLO's wordt in stand gehouden, wat de kansen op een personeelsbeleid schaadt. We vinden de diversiteit van werkgeverschap niet zo positief. Wel positief is dat de arbeidskracht behouden kan blijven.

De gemeenschap kiest in deze structuur voor een aansturing in een nieuwe openbare instelling. De centrumraad telt nu 6 plus 2 leden op de 17 die uit het leerplichtonderwijs komen. We vinden dat, gezien de structuur, te beperkt. Ik stel voor de raad te beperken tot 15 leden door in artikel 9 het punt ten tweede te vervangen door : '2 leden aangeduid door de Vlaamse minister van Sport in zijn bevoegdheidsdomein Sport' en wat in het ten zesde staat door '2 leden aangeduid door de Vlaamse minister van Onderwijs in zijn bevoegdheidsdomein

Onderwijs'. Dat zou veel duidelijker zijn dan wat nu in die punten staat.

De tekst met het mandaat van de algemeen directeur is positief. Het uitwerken van de taakverdeling tussen de raad en de algemeen directeur kan door de raad worden uitgevoerd. Er moet zeker worden voorzien in een terugvalbasis bij het einde van het mandaat. De vraag is of dat ook decretaal moet gebeuren. Wat betreft de barema's staat voor de algemeen directeur nu een mandaatsvergoeding ingeschreven. De vraag is van welk barema wordt uitgegaan.

De middelen voor het VCOS zijn niet gedefinieerd. Het is trouwens ook niet duidelijk op de begroting van welke minister ze zullen worden ingeschreven.

Het administratief toezicht en de financiële controle zijn eigen aan de nieuwe structuur, en zullen nieuwe administratieve vaardigheden vragen van het in dienst zijnde personeel. We mogen dat niet onderschatten, willen we alle aspecten van het decreet uitvoeren.

Het is absoluut positief dat er een rechtspositieregeling en een bevorderingskader komt voor het personeel. Wij staan ook positief tegenover een erkenning van de studentensport. Wij begrijpen echter niet dat daarvoor deze constructie wordt opgezet. In het gemeentelijk onderwijs beschouwen we die als een abdicatie van de huidige werking. Wij vrezen in de toekomst niet dezelfde ondersteuning en hetzelfde schoolsporaanbod te kunnen bekomen.

Momenteel liggen de grote lijnen van het SVS-programma voor het schooljaar 2004-2005 vast. De data zijn geprikt. Met de gemeenten zijn afspraken gemaakt of voorbereid voor het gebruik van de accommodatie. Kunnen we dit laten doorgaan, en tegelijkertijd een nieuwe bestuursraad en een organisatie op poten zetten tegen 1 september 2004 ?

2. Vragen van de leden

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, collega's, het valt me op dat de spreker van het Gemeenschapsonderwijs behoorlijk enthousiast is over het voorstel van decreet, met uitzondering van de problemen met betrekking tot de personeelsformatie. De sprekers van het gemeentelijk onderwijs en het vrij onderwijs tonen zich heel wat terughoudender. Zowel de heer Van den Brande als de heer De Waele vragen zich af waarom het

bestaande decreet niet wordt geoptimaliseerd door middel van amendementen, en er integendeel een totaal nieuwe constructie is uitgedacht.

Mijnheer De Knop, waarom hebt u daartegen geen bezwaar ? Waarom vindt u niet dat de bestaande regeling kon worden verbeterd, en waarom hebt u geopteerd voor iets totaal nieuw ?

U zit uiteraard in vele rollen. Ik heb u in het verleden leren kennen als een intelligent en geëngageerd man. We hebben samengewerkt aan het Strategisch Plan voor de Sport, een goed plan, dat we toen tegen het Bloso in hebben moeten uitwerken. De leiding van het BLOSO remde die uitwerking systematisch af en wilde zich helemaal niet integreren in een ruimer geheel. Mevrouw Galle zag zichzelf als feitelijk minister van Sport, en was maar weinig bereid om mee te werken.

Vandaag zie ik u in eerste instantie in de rol van voorzitter van de RAGO, maar ook als voorzitter van het BLOSO en als degene die het auditrapport heeft uitgewerkt. Is dat niet van het goede teveel ? Er zijn nog partijvoorzitters afgetreden omdat ze drie rollen wilden vervullen. Hoe verzoent u het allemaal ? Het beeld van integriteit dat ik van u had, raakt wat aangetast. Kunt u verduidelijken hoe u deze drie rollen ondubbelzinnig met elkaar kunt verzoenen ?

Wat me extra wantrouwig maakt, is dat u de enige spreker bent die het voorstel gunstig beoordeelt. U hebt dan ook, naar verluidt, een actieve rol gespeeld op het kabinet van de minister bij het uitschrijven van de tekst. Het voorstel van decreet was immers bedoeld als ontwerp van decreet, maar er is voor gekozen het als voorstel van decreet in te dienen, omdat dat de enige manier was om het nog vlug door het parlement te kunnen sluisen. Als mijn bronnen echter onbetrouwbaar of malafide zijn, dan moet u dat maar zeggen.

Dit grijpt in in het onderwijslandschap. Er zijn partners die de voorbije jaren systematisch hebben geleerd met elkaar samen te werken, en het ene net heeft zich daar al wat uitdrukkelijker voor geëngageerd dan het andere. De drijvende krachten voelen zich vandaag echter teruggedrongen. Van wie meent daar goede argumenten voor te hebben, mag bereidheid tot uitvoerig overleg worden verwacht. Waarom is dat niet gebeurd ?

Mijnheer De Waele en mijnheer Van den Brande, bent u zulke slechte karakters dat er een grote bocht rond u is gemaakt ? Of is er toch overleg geweest, maar niet formeel genoeg ? Hoe bent u be-

trokken geweest bij de overgang van het oude naar het nieuwe systeem ? Als er een maatschappelijk draagvlak nodig is, dan had men ten minste die hoffelijkheid kunnen hebben.

Heeft de minister voorzien in extra budgetten, of moet het met de oude gebeuren ? Er wordt immers meer geïntegreerd dan in het verleden. Zijn er daar bijkomende middelen voor ? Het is gemakkelijk te stellen dat dat een zaak is van de volgende regering. Zo hebben we al veel beloften gehoord. De minister heeft zich gespecialiseerd in te zeggen wat er in de toekomst beter moet, maar na vijf jaar is dat niet meer geloofwaardig. Past dit in hetzelfde rijtje ?

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, collega's, de sprekers waren het over een aantal dingen wel eens. Bijvoorbeeld op de regeling van de rechtspositie hebben ze allen de klemtoon gelegd.

Wat me bezorgd maakt, is dat er op verschillende manieren tegen dit voorstel van decreet wordt aangekeken. Een van de tegenstellingen heeft te maken met de vraag of de leerling en de student, en hun sportbeoefening, er beter van zullen worden. De heer Van den Brande zei dat elk vrij initiatief door dit voorstel van decreet wordt beknot. De heer De Knop zei echter dat het voorstel de lokale actoren maximaal ondersteunt. Ze staan dus diametraal tegenover elkaar. Dat de student en de leerling er beter van worden, moet onze hoofdbekommernis zijn. De heer Van den Brande lijkt er echter niet in te geloven dat dit een verbetering is.

Ook de ene structuur voor de schoolsport is aanleiding tot verschillende reacties. Mijnheer De Waele en mijnheer Van den Brande, u beiden staat er nogal kritisch tegenover, maar heeft het ook geen positieve aspecten ? U stelde dat het basisonderwijs, het secundair onderwijs en de hogescholen niet in één structuur moeten worden samengebracht, maar misschien heeft dat ook voordelen.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben persoonlijk getroffen door het betoog van de heer Van den Brande. Als mede-indiener van het voorstel omschrijft u me als een poesjenel en iemand die tegen het katholiek onderwijs is. Ik lees hier dat de indieners het katholiek onderwijs willen minoriseren. U beweert dat dit eigenlijk een ontwerp van decreet was, waaronder vlug wat namen zijn gezet, om toch nog vlug iets te kunnen doen. Dat de heer Martens dat zegt, kan ik aanvaarden, want hij is een politiek tegenstrever, maar van de Guimardstraat verwondert het me.

De heer Luc Martens : Ik lees hier 'memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet'.

De heer André Denys : Er is in deze commissie door de indieners van het voorstel herhaaldelijk gepleit voor een samenwerking tussen Onderwijs en Sport. We vonden de bestaande situatie niet slecht, maar ook niet ideaal. We hebben gevraagd op alle niveaus en op alle mogelijke manieren te rationaliseren en de twee naast elkaar bestaande werelden te doen samenwerken.

We hebben gevraagd aan het kabinet om daaraan mee te helpen op een meer wetenschappelijke manier. Er werd een rapport opgemaakt door drie professoren, er was samenspraak met SVS en er kwamen zaken uit het personeelsstatuut aan bod. De politieke insteek gebeurde dus vanuit het parlement, onder meer door de indieners van het voorstel van decreet. Dat alles tijd heeft gevergd, komt doordat alles grondig is gebeurd. Nu beweren dat alles vlug vlug verloopt, doet de waarheid geweld aan.

De bewering dat het katholiek onderwijs wordt geminoriseerd, verwondert me ten zeerste, want dat is zeker niet onze bedoeling geweest. Ik kom zelf uit het katholiek onderwijs, net als mijn kinderen. Ik weet hoe het onderwijslandschap eruit ziet. Als een decreet gericht is tegen het katholiek onderwijs, kan het niet functioneren. We willen enkel de sportwereld verenigen met de onderwijswereld. We stellen vast dat daar nood aan is. Zo merken we dat er bij kinderen of jongeren na het leerplichtonderwijs een heel sterke terugval is. De link tussen de onderwijsinstelling en de club heeft nu tot gevolg dat de jongeren zich na het leerplichtonderwijs niet aansluiten bij de club. Door het oprichten van een centrum dat alle componenten omvat, willen we de samenhang tussen onderwijs en sportclubs verbeteren. Dat is onze opzet, niet het minoriseren van een onderwijsnet. We willen op een rationele wijze de middelen die in de sportwereld bestaan, zoals jeugdsportcontracten, samenbrengen met de inspanningen die worden geleverd in het onderwijs.

Ik zou in feite nog een stap verder willen gaan, maar we kunnen niet alles tegelijk doen. Ik zou graag hebben dat ook volksgezondheid een component wordt van de samenwerking. Dat is het ideale model, maar we beginnen met twee onderdelen. Ik heb altijd geleerd dat een dergelijke samenwerking maar beter structureel kan worden verankerd. Bij het naast elkaar laten bestaan, functioneert niet alles zoals het hoort. Dat een aantal zaken kunnen worden geperfectioneerd, begrijp ik heel goed, maar het verwondert me ten zeerste dat

de doelstelling in twijfel wordt getrokken. Ik ken de onderwijswereld minder goed dan de sportwereld, maar ik verzeker iedereen dat aan de basis van dit voorstel van decreet goede bedoelingen liggen.

Mijnheer Van den Brande, de SVS functioneert vandaag onvoldoende goed. Voortbouwen op het bestaande decreet, vind ik dan ook onvoldoende. Het samenbrengen van de twee werelden is een eerste belangrijke stap. Ik lees in uw tekst dat 'de huidige prefiguratie van de Centrumraad politiek een diepblauwe kleur heeft'. Ik ben nogal verrast om dat te lezen. Ik ben al jaren met sport bezig en heb sport al altijd beschouwd als iets dat buiten de politiek staat. De sportwereld en de clubs vragen niets anders.

Het is goed om netoverschrijdend te werken. We hebben deze discussie trouwens al eens meegeemaakt. Nu wordt de SVS geroemd, maar we hebben hetzelfde meegemaakt bij de oprichting van de stichting. Vanuit bepaalde hoeken werd toen even krampachtig gereageerd als nu. De oprichting van de SVS was een eerste stap, maar is onvoldoende.

Ik herhaal dat onze bedoelingen het tegendeel zijn van wat u erover beweert. Als de aanpak leidt tot een aantal minder positieve zaken, dan ben ik altijd bereid om concrete aanpassingen aan te brengen, maar dat is moeilijk als we vertrekken vanuit een andere invalshoek. Ik zou graag dit misverstand uit de wereld helpen en daarom heb ik het opzet van het voorstel van decreet in de juiste context geplaatst.

Mijnheer de voorzitter, ik heb nog een opmerking bij de vragen van de heer Martens aan de heer De Knop. Hij heeft ten dele gelijk. Het gaat echter niet over een aanval op de persoon van de heer De Knop. Ik vind het immers goed dat we kunnen luisteren naar iemand die Bloso en het onderwijs kent. Ik sluit me wel aan bij de opmerking die de heer Van den Brande heeft gemaakt. Het is geen goede zaak dat het BLOSO vertegenwoordigd is in het Centrum en een samenwerkingsakkoord moet sluiten met het BLOSO. Het is een zaak van rechter en partij zijn tegelijkertijd en misschien moeten we dat veranderen. Ziet u een manier om dit probleem op te lossen ?

De heer Paul De Knop : Mijnheer de voorzitter, ik betreur de woorden van de heer Martens, met wie ik heel goed heb samengewerkt. Een dergelijke uitspraak doen, is beneden alle peil. Ik moet hem echter verontschuldigen, want hij was nog niet aanwezig toen ik in mijn inleiding zei dat ik spreek na-

mens het gemeenschapsonderwijs. De mensen van het gemeenschapsonderwijs onderschrijven mijn uiteenzetting volledig.

Mijnheer Martens, u doet een persoonlijk aanval. Ik dacht dat het ging over de schoolsport. Ik heb duidelijk gemaakt waarom ik hier vandaag ben. U hebt het moeilijk met mijn drie rollen, maar ik heb er feitelijk vijf, want ik doceer ook aan de VUB en ik ben vader van vier kinderen. Ik ben democratisch verkozen in het gemeenschapsonderwijs. Alle ouders in Vlaanderen hebben gekozen. De raad stond achter mij met 14 stemmen tegen 1. De leden duidden de voorzitter aan. Ik was als enige tegen, want ik vond het moeilijk om te cumuleren. Er werd op gewezen dat de raad van bestuur van Bloso zou ophouden te bestaan als gevolg van het decreet beter bestuurlijk beleid en dat men heel tevreden zou zijn als ik de functie zou waarnemen. U kunt dit nagaan in de notulen.

Als u mij wat beter zou kennen, zou u weten dat ik nooit tegen iets werk. Ik heb het strategisch plan niet geschreven tegen het BLOSO. Ik ben geen voorzitter van de raad van bestuur van BLOSO geworden om tegen het BLOSO te zijn. Elke voorzitter moet voor zijn organisatie gaan en er niet tegen ingaan. Ik ben geen wetenschapper die onderzoek verricht om dat in het buitenland te publiceren. Ik probeer om de wetenschappelijke kennis ter beschikking te stellen van het beleid. U was daarvoor trouwens vragende partij. Als ik carrière zou willen maken, zou ik dat veel beter doen via internationale publicaties, maar daar heb ik niet voor gekozen.

Ik heb het ook met de heer Rogge gehad over het cumuleren van verschillende banen. Hij zei me dat hij op het ogenblik dat hij merkt dat hij zaken niet meer goed doet, hij wil dat hem wordt gevraagd om af te treden. Ook ik wil dat doen. Als mijn organisaties mij erop wijzen dat ik het niet goed doe, dan zal ik terugtreden.

Morgen zullen we een perscommuniqué vrijgeven zodat ook de buitenwereld het standpunt van het gemeenschapsonderwijs kent. U zult merken dat ik vandaag dat standpunt heb vertolkt en niet dat van de heer De Knop, voorzitter van de raad van bestuur van het BLOSO. Straks komt de heer Eliaerts trouwens praten namens het BLOSO.

De heer Luc Martens : Mijn waardering is oprecht. Ik blijf er echter bij dat een wetenschapper afstand moet kunnen bewaren. Wetenschappers die zich identificeren met één of meer instellingen, verliezen in een aantal omstandigheden die afstand.

Ik denk oprecht dat de heer De Knop een uitstekende keuze was als voorzitter van het Gemeenschapsonderwijs. Ik ben ervan overtuigd dat hij daartoe de nodige bekwaamheden heeft. Als hij echter rond de tafel moet gaan zitten met alle instellingen en een en ander op elkaar moet worden afgestemd, kunnen er problemen rijzen. Ik vind dat niet zuiver.

De heer Paul De Knop : Misschien moeten we dat op een andere keer onder vier ogen uitpraten. Hier wil ik het met uw goedkeuring over schoolsport hebben.

De heer André Denys : Men kan hetzelfde beweren over de heer De Waele, maar dat is niet de kern van de zaak. Ik ben van oordeel dat de heer De Waele hier op zijn plaats is.

De voorzitter : Ik vind de opmerking relevant. Iedereen heeft het recht te weten in welke context en omstandigheden men te werk gaat. Laten we het nu over de inhoud hebben.

De heer Paul De Knop : Ik heb gesproken over 'het Gemeenschapsonderwijs'. Ik heb verwezen naar de notulen van de plenaire vergadering van 23 april 2002 van de Vlaamse Sportraad. Op die vergadering was de heer Vanleenhove, voorzitter van de commissie voor Onderwijs van het Parlement, met kennisgeving afwezig. Dat was ook het geval voor het kabinet van de minister van Onderwijs. De heer Stassen, toenmalig voorzitter van de commissie voor Cultuur, Media en Sport, en de heer Van Nieuwkerke namens de heer Vanleenhove waren wel aanwezig. Wat ik heb gezegd, sluit aan bij het standpunt dat daar is ingenomen. De audit is geschreven door de inspectie, in samenwerking met professoren van twee universiteiten. Het is dus niet het standpunt van één persoon, en het doet er niet toe of hij voorzitter is met één of meerdere petjes op. Het gaat om het standpunt van de sportsector, de inspectie en het Gemeenschapsonderwijs samen.

Waarin ligt precies de positieve bijdrage van dit decreet ? Wij gaan uit van de vraag of de kinderen en de scholen er beter van worden. Ik antwoord onduidelijk ja. Vandaag bestaat er geen prioriteit. In het huidige decreet is geen prioriteit opgenomen. De SVS doet goed werk. Het beleid bepaalt echter niet wat de prioriteiten zijn. In het voorliggende voorstel is dat wel het geval. Daarin staat dat de schoolsport ten dienste moet staan van de scholen van de vrijwilligers-leerkrachten. We steunen dat. Wij bekijken dat niet vanuit een corporatistische visie. Wij doen niet wat men altijd doet als

men een instelling heeft opgericht : te allen prijze die instelling verdedigen. Wij gaan echter uit van de belangen van het kind en de school.

Het decreet zal ook het aantal structuren verminderen. Vlaanderen is ziek aan een teveel van structuren. Volgens mij verdwijnt de SVS niet, maar wordt hij met de VSSF samengebracht. Dat zijn twee organisaties die volledig naast elkaar werken. Hun opdrachten zijn dezelfde. Het is onzin het onderscheid te maken tussen leerplichtonderwijs en niet-leerplichtonderwijs. Het gaat over leerlingen van 17 en 18 jaar. Het gaat over mensen die na de les aan sport willen doen. Het Centrum moet dat vergemakkelijken. Dat is de essentiële taak van dat Centrum. Een gezamenlijk secretariaat en een gezamenlijke informatiestroom bevorderen de efficiëntie. Als ouder heb ik geen boodschap aan de organisatie die schoolsport organiseert. Wat mij interesseert, is wat de school van mijn kinderen aanbiedt. Dat is essentieel, en daar zorgt dit decreet ook voor.

Synergieën worden mogelijk als men organisaties samen zet. Stagiairs van het hoger onderwijs worden ingezet om schoolsport te organiseren. Als we ze allemaal samen zetten, dan is een betere aanpak mogelijk. De heer Vandriessche kijkt eigenaardig op. Op de universiteit van Brussel hebben we nog maar pas een sportdag georganiseerd voor drieduizend kinderen van het secundair onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs, het Vrij Onderwijs en het Gemeentelijk en Stedelijk Onderwijs. Onze stagiairs hebben de begeleiding verzorgd en de organisatie waargenomen van een activiteit die u op uw palmares schrijft.

De heer Marc Van den Brande : Ik ben zelf de voorzitter van een sportclub, en ook nog lid van een andere sportclub. Er is een essentieel verschil tussen een werking van een sportclub met kinderen en een met volwassenen. De aanpak verschilt, en men kan dat niet door dezelfde mensen laten verzorgen. Wellicht zal de heer Vandriessche daar dieper op ingaan.

Zullen de leerling en de student er beter van worden ? Dat is een essentiële vraag. Wij schaarden ons achter het opstellen van prioriteiten voor de SVS. Het viel op dat in de audit plots het woord 'kernwerking' opdook. Wel, dat woord komt van de SVS. Vroeger al was 'kernwerking' één van de mogelijkheden om de lokale aanpak dynamischer te maken. Op het ogenblik dat de audit gebeurde, werd er al meer geld gevraagd voor de kernwerking. De SVS kon dat niet waarmaken.

De heer Eddy De Waele : Wij staan kritisch ten aanzien van die ene structuur. Sinds ik in de onderwijswereld sta, zie ik dat er zich een dubbel spoor ontwikkelt, namelijk een spoor hoger onderwijs en een spoor leerplichtonderwijs.

Ik heb de ontwikkeling meegemaakt naar het hogescholendecreet. Als we kijken naar het statuut en de reglementering, merken we dat het Vlaams Parlement altijd een duidelijk onderscheid maakt tussen de leerplicht en het hoger onderwijs. Neem nu de detacheringen. In het verleden werd iemand vanuit het hoger onderwijs naar de Stichting Vlaamse Schoolsport gedetacheerd. Zo'n detachering is nu niet meer mogelijk. Wij kunnen geen mensen uit het hoger onderwijs detacheren naar het leerplichtonderwijs. In het leerplichtonderwijs zijn er nu scholengemeenschappen secundair onderwijs en sinds vorig jaar scholengemeenschappen lager onderwijs. De structuur van het leerplichtonderwijs en de structuur van het hoger onderwijs vallen niet samen.

Als wij naar onze eigen scholen kijken, zien wij dat bijvoorbeeld de aanpak in bewegingsopvoeding verschillend is naargelang het om kleuters of lager onderwijs gaat. De begeleider vanuit de schoolsport kan beter het een dan het ander.

Wat het afhaken betreft, denk ik niet dat de voornaamste afhaker de 18-jarige is. Dat wordt hier wel aangegeven, maar er moet misschien wetenschappelijk onderzoek over worden gevoerd. Wij zien wel veel jonge pubers afhaken. Als we de schoolsportwerking van nabij bekijken – ook in de secundaire scholen –, blijkt dat men erg creatief moet zijn of de 15- à 16-jarige komt niet buiten, tenzij het om de topsporter gaat. Topsportscholen horen niet thuis in deze vorm van sportwerking. Dat is iets anders.

Men zegt dat ze elkaar dagelijks tegenkomen. Dat is niet zo. De stagiairs uit het hoger onderwijs komen hier. Dat is een goede zaak. Dat is niet hetzelfde als wat men wil doen voor de student als sportende jongere. Dat is de voorbereiding op zijn beroepsloopbaan in de lagere of de secundaire school. Dat vind ik positief.

Wat het aspect informatie betreft, moet in de sportfederatie de informatie afzonderlijk en per niveau worden gegeven. Eerst moet het secundaire worden aangegeven, anders leest de basis het niet meer. Zo ver geraakt men niet in een brochure. De mensen moeten bij het lezen onmiddellijk worden aangesproken. Wij kunnen veel leren uit de verkiezingsbrochures.

Als er echter in de instellingen geen middelen voorhanden zijn, moet er heel wat inspanning worden geleverd om de motor draaiende te houden. In de schoolsport gaat het dikwijls om een groepsgebonden activiteit. In het hoger onderwijs werken wij op een andere manier.

De heer Marc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, inzake het overleg tussen de partners werden we slechts met mondjesmaat ingelicht via de SVS omdat we daar vertegenwoordigers hebben. Het VSKO werd één maal, via de SVS, uitgenodigd om kennis te nemen van de audit. De mensen van het kabinet hebben ons toen uitgenodigd. We hebben nogal wat vragen gesteld over het hele onderzoek, maar ik ben echt op mijn honger blijven zitten.

Op een bepaald moment werden een aantal besluiten geformuleerd. Ik heb toen letterlijk gevraagd waar die in het rapport terug te vinden waren. Zo was er een besluit over het samengaan van de SVS en de VSSF. In het rapport werd dit slechts eenmaal opgenomen en wel door een zogenaamde bevoorrechte getuige. Dat zo'n uitspraak als besluit wordt meegenomen, is er toch wel met de haren bij getrokken.

Daarna werden we op het kabinet uitgenodigd voor drie vergaderingen over het ontwerp van decreet. Ik benadruk dat het toen over een ontwerp van decreet ging, geen voorstel. Men gaf ons een soort prefiguratie van de Centrumraad. We mochten onze bemerkingen geven. De prefiguratie was soms heel ver te zoeken. Het probleem dat de heer Martens aanhaalde, is terecht. Zo wisten we niet wie effectief namens RAGO sprak. De heer De Knop heeft op een bepaald ogenblik immers letterlijk gezegd 'Ik zit hier namens RAGO en BLOSO.' Als ik stel dat het om een erg blauwe inkleuring gaat, dan meen ik dat. Ik zag immers wie aan tafel zat en ik weet uit welke hoek men komt.

De heer Eddy De Waele : Mijnheer de voorzitter, ik was iets dichter bij de zaak betrokken, want ik heb ook een functie binnen de SVS. Het klopt dat we steeds onze mening mochten geven, maar de besluitvorming is elders gebeurd.

Op een bepaald moment kreeg ik een wrang gevoel, want we hebben het platform onderschreven en geaccepteerd om ermee samen te werken, maar men heeft van het platform de bestuursraad gemaakt. Dat is een punt waarover geen overeenkomst werd bereikt en vormt voor ons het fundamentele probleem van de hele structuur.

De heer Paul De Knop : Mijnheer de voorzitter, ik wil toch even iets rechtzetten. Toen men mij tijdens die bewuste vergadering vroeg om me voor te stellen, heb ik gezegd dat ik voorzitter was van de RAGO en voorzitter van de raad van bestuur van het BLOSO.

Er is een brede concertatie geweest, maar niet op hetzelfde ogenblik. In 2001 is er een SVS-audit gebeurd. Toen was er een vergadering waarop de inspectie de SVS heeft uitgenodigd. Dat staat in het rapport. Aan de SVS werd heel duidelijk gevraagd om zelf een voorstel van nieuw decreet of een aanpassing van het bestaande te doen. Tot op heden wacht ik daar nog steeds op.

Het is niet aan mij om te zeggen wat het kabinet moet doen, maar in 2002 was er een vergadering van de Vlaamse Sportraad. Ik overhandig het verslag graag aan u om rond te delen. Daar waren niet alleen vertegenwoordigers van de sportwereld aanwezig. De heer Vanreusel, professor aan de KU-Leuven en voorzitter van de Vlaamse Sportraad stelde toen duidelijk dat er toch wel een consensus moest komen en dat die er bijna was, behalve bij één organisatie, de SVS.

Voor wat mij betreft, was er dus wel sprake van overleg, maar dat overleg verliep niet steeds op hetzelfde niveau. De oorzaak daarvan ligt bij de SVS zelf, want de SVS werd op twee manieren uitgenodigd, namelijk via het audit-rapport en via een formele vraag van het kabinet, op verzoek van de inspectie, om zelf een voorstel te formuleren. Dat laatste is niet gebeurd.

De heer Eddy De Waele : Dat is niet correct. We hebben nooit de vraag gekregen van het kabinet om zelf een voorstel van decreet te schrijven.

De voorzitter : Het document waarvan sprake wordt als bijlage aan het verslag van de hoorzitting toegevoegd (zie bijlage). Een andere vraag was of dit allemaal kan met de bestaande budgetten.

De heer Paul De Knop : In de vergadering is heel duidelijk aan Bloso gevraagd of ze bereid is middelen over te dragen. De commissaris-generaal heeft een brief gestuurd om te zeggen dat de budgetten van de VSSF integraal worden overgedragen aan het nieuwe centrum. In het overleg met het kabinet Onderwijs is ook duidelijk gesteld dat de bestaande budgetten niet zullen dalen.

Er wordt altijd gezegd dat er geen bijkomende middelen zijn, maar er zijn toch de Follo's. Toen minister Guy Vanhengel dat project voorstelde, was

duidelijk dat het niet alleen voor het basisonderwijs en het secundair onderwijs zou gelden, maar ook voor het hoger onderwijs. Dat staat ook in een stuk van de minister, en het werd met zoveel woorden gezegd op een persconferentie. Zelf heb ik in een overleg later gezegd dat er een overgangsjaar in acht genomen kan worden vermits het vooral regenten zijn die niet in het hoger onderwijs kunnen worden ingezet. Bovendien hebben ze de expertise niet.

De FOLLO's en de werkingskredieten zijn bijkomende middelen. In het totaal zijn er dus meer middelen. De voorzitter van de werkgroep heeft een oproep gedaan tot het hoger onderwijs om, als het centrum opgericht is, ook bijkomende middelen in te brengen.

De heer Luc Martens : Ik stel vast dat de heer De Knop het voorstel van decreet – oorspronkelijk een ontwerp – uitstekend verdedigt. Hij speelt dus inderdaad meerdere rollen. Mijnheer De Knop, in mijn ogen bent u een van de betere adviseurs van de huidige minister.

De heer Paul De Knop : Dat is alweer een persoonlijke aanval. Als wetenschapper ben ik verplicht me te informeren als ik naar een hoorzitting kom. Stel u voor dat ik hier ongeïnformeerd naar toe kom.

De heer Eddy De Waele : Op dezelfde bijeenkomst is duidelijk gesteld dat minister Guy Vanhengel de vraag stelde aan de minister van Onderwijs dat er een gezamenlijke inspanning zou worden geleverd, gelijk verdeeld over de departementen Onderwijs en Sport. Minister Guy Vanhengel is zijn beloften nagekomen en heeft tien FOLLO's gegeven, maar van Onderwijs is er niets bijgekomen. Ik vind in dit decreet niet de middelen, noch de parameters waarmee die middelen zullen worden berekend.

De voorzitter : De heer André Denys zei dat het alleen maar lang heeft geduurd omdat er grondig aan is gewerkt.

De heer Marc Van den Brande : Ik twijfel niet aan de goede intenties van de heer André Denys. Voor de stelling dat het katholiek onderwijs wordt geminoriseerd, tel ik alleen maar de koppen. Er valt niet naast te kijken dat we maar 2 van de 17 mandaten hebben. Dat is een minorisering.

Ik ben er voorstander van de kredieten meer samen te brengen. Alleen zie ik daar in het voorstel van decreet zelfs geen eerste aanzet toe. De kredieten die op dit moment bij het BLOSO zitten, en via

het Vlaams Bureau Schoolsport aan de SVS worden toegestopt, blijven nog bij het BLOSO. Ze worden in dit voorstel van decreet niet samengebracht met de andere middelen. Dat is geen verbetering.

De link tussen het onderwijs en de club ligt altijd moeilijk, al hebben we wel initiatieven genomen. Het katholiek onderwijs blonk daar vroeger in uit. Zo bestond OLSE Merksem uit oud-leerlingen van Sint-Eduardus in Merksem en Oxaco Volley uit oud-leerlingen van het Xaveriuscollege. Die band was er toen al. Ik wil alles steunen om dit verder waar te maken, maar de SVS probeert er nu al het beste van te maken.

Het decreet Stichting Vlaamse Schoolsport was inderdaad deels tegen onze zin. We vonden dat niet alles onder één koepel moest. We stelden vast dat de SVS vooral kan overleven dankzij de financiering van het katholiek onderwijs. Dat mag ik nu nog steeds beweren. Zonder dat zou een prefinanciering door de banken nodig zijn.

Veel van de gelden die op dit moment worden uitgegeven, gaan eigenlijk naar dingen die vroeger bijna gratis waren. We konden bijvoorbeeld bijna gratis een provinciaal secretariaat opzetten, maar sinds het decreet op de SVS is de huur van de lokalen vertienvoudigd. Het zou allemaal minder gaan kosten door pluralistisch en netoverschrijdend te werken, maar het kost uiteindelijk meer. We hebben daar heel mooie voorbeelden van. Op zeker moment zaten we in een school van de RAGO die niet meer in gebruik was. De SVS heeft de volle pot moeten betalen, niet onder het regime voor scholen, maar dat voor buitenstaanders. Dat kostte ons tien keer meer dan we vroeger gewoon waren.

De heer André Van Nieuwerkerke : Mijnheer de voorzitter, collega's, als mede-indiener wil ik duidelijk stellen dat financiering en ondersteuning ook onze bekommernis zijn. Intussen is het BLOSO, via de minister van Sport, het engagement aangegaan om in de komende vijf jaar het pad te effenen.

Ook bij Onderwijs is de oefening gemaakt. Voor bijna 2.000 vrijwillige sportgangmakers moet er ook professionele ondersteuning zijn. Die mensen doen hun best, maar als hun missie wordt uitgebreid en er vraag is naar kwaliteit, dan moet er een professionele inbreng zijn. We denken eraan de leerkrachten lichamelijke opvoeding in curriculum, wat ook meer kost, minstens twee uur voor schoolsport te laten werken. Dat kan niet allemaal ineens, maar wel gefaseerd. We kunnen beginnen met de

scholengemeenschappen, en dan werken volgens het aantal leerlingen, enzovoort.

We hebben een grote ambitie. De heer De Waele had het over studies. Welnu, we hebben bergen analyses over drop-out en zo. Hij zei dat er in het secundair onderwijs veel uitvallen, maar we stellen vast dat dat vooral het geval is in het TSO en het BSO. Over die doelgroepen kunnen we in de centrumraad discussiëren, ook met mensen uit de sport.

Dit voorstel van decreet is een evenwichtsoefening. Het onderwijs is sterk gericht op het cognitieve. Sport is iets dat in sommige scholen bestaat, maar niet overal. Deze structuur kan het sportklimaat in de scholen en onder de leerlingen voeden. Dat is een belangrijke missie.

Mijnheer De Knop, het is inderdaad zo dat het leerplichtonderwijs, waar de grote massa leerlingen zit, en waar men ervaring heeft, wantrouwig is als het hoger onderwijs erbij komt. Denkt u niet dat er ook iets moet gebeuren voor de financiering van de studentensport, die nu toch helemaal anders is georganiseerd, en voor de personele ondersteuning ?

De heer Paul De Knop : U hebt het bij het rechte eind. Ik heb duidelijk willen maken dat het hoger onderwijs een vergeten doelgroep is in het sportbeleid en ook zij die na hun achttien jaar geen onderwijs meer volgen. Er moet voor de jongvolwassenen een inhaalbeweging gebeuren. Dit heeft niets te maken met structuren, die volgens mij van secundair belang zijn. De universiteiten en hogescholen moeten worden ondersteund om activiteiten op te zetten. Dat is in essentie een managementtaak. We moeten de sportdiensten uitrusten of oprichten als ze nog niet bestaan, en daar zijn bijkomende middelen voor nodig. De heer De Waele verwees al naar bijkomende middelen voor de FOLLO's, maar dan ingezet in het hoger onderwijs.

Er moeten bijkomende professionelen en meer financiële middelen komen, en dat zie ik los van een structuur.

3. Sportorganisaties

A. De heer Paul Eliaerts, afdelingshoofd Sportkaderopleiding BLOSO : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het BLOSO onderschrijft volledig het voorstel van decreet betreffende de onderwijsgebonden sport. De doelstellingen van dit decreet sluiten immers volledig aan bij de missie en visie en drie belangrijke strategische doelstellingen van het

beleidsplan Sport 2000-2004 van de Vlaamse regering.

De eerste doelstelling is het verhogen van de sportparticipatie bij de hele bevolking in Vlaanderen, met prioritaire aandacht voor de jeugd. Met dit decreet op de onderwijsgebonden sport zullen op termijn alle schoolgaande kinderen en jongeren kunnen worden bereikt, van kleuter tot adolescent op een hogeschool of universiteit. Dit voorstel van decreet kan een belangrijke hefboom betekenen voor de promotie en realisatie van levenslange sportbeoefening. Op dit ogenblik is er voor jongeren van meer dan achttien jaar geen goedgestructureerd onderwijsgebonden sportaanbod.

De tweede doelstelling is de kwaliteit van het sportaanbod verhogen in hoofde van alle actoren en op alle niveaus. Het Vlaams Centrum voor Onderwijsgebonden Sport zal voortgaande op de expertise van SVS en in samenspraak met andere belangrijke sportactoren zoals het BLOSO en de Vlaamse sportfederaties, een dynamisch sportaanbod kunnen ontwikkelen dat duurzame bewegingsactiviteiten bevordert. Op die manier worden schoolgaande jongeren en studenten een levenslange sportieve ingesteldheid bijgebracht. De aanwezigheid in de centrumraad van een aantal deskundigen op het vlak van de kwaliteitszorg, alsook de aanwezigheid van enkele belangrijke sportactoren betekent niet alleen een meerwaarde om deze voor het sportbeleid belangrijke strategische doelstelling te helpen realiseren, maar biedt eveneens opportuniteiten tot synergie bij het opzetten van sensibiliseringscampagnes en sportpromotionele activiteiten.

Een derde doelstelling is het responsabiliseren van alle actoren, elk op zijn niveau. Eén van de beleids-effecten die de Vlaamse regering met deze strategische doelstelling wenst te realiseren, is het verhogen van de naschoolse sportparticipatie intramuros in het lager, secundair en hoger onderwijs. De scholen worden in het Vlaamse sportbeleid als een belangrijke actor aanzien. Immers, het gewicht van het Vlaamse sportbeleid situeert zich op het lokale vlak. Eén van de kritische succesfactoren in het beleidsplan Sport 2000-2004 is de uitbouw van de driehoek gemeente, sportclub en school. Via het strategische project 'Contract Jeugdsport' werd dit al een aantal jaren in de praktijk omgezet.

In de nieuwe structuur zitten heel wat kansen ingebouwd voor het Vlaams Centrum voor Onderwijsgebonden Sport om structurele samenwerkingsverbanden aan te gaan met de sportfederaties, gemeentelijke sportdiensten en lokale sportclubs. De

koppeling met de duidelijke prioriteitsbepaling die in dit decreet is opgenomen, met name de vraaggestuurde ondersteuning van scholen, hogescholen en universiteiten, zal ertoe leiden dat jongeren gemakkelijker en sneller vertrouwd geraken met de sportmogelijkheden op het lokale vlak. Bovendien zal de structurele verankering van de FOLLO's in dit Vlaams centrum voor een betere afstemming en opvolging zorgen.

Daarnaast kan het centrum een platform bij uitstek worden om initiatieven te nemen, teneinde allerlei positieve intrinsieke waarden van de sport extra in de verf te zetten. We denken hierbij onder meer aan het verhogen van de fairplay, de veiligheid, het samenhorigheidsgevoel en het creëren van een positief zelfbeeld bij jongeren.

Naar aanleiding van de staten-generaal voor de sportclubs van 20 en 21 september 2003 werden een aantal resoluties goedgekeurd over de belangrijke relatie sportclub-schoolsport. De sportclubs met jeugdwerking zijn vragende partij voor een betere samenwerking met de scholen. De school heeft een unieke plaats, aangezien hier alle jongeren kunnen worden bereikt en kennis kunnen maken met verschillende sportvormen en -clubs in de buurt. Promotioneel en op het vlak van rekrutering betekent deze samenwerking voor de sportclubs een belangrijke meerwaarde.

Er moeten maatregelen worden genomen om beide partijen, met name scholen en sportclubs, dichter bij elkaar te brengen en structureel beter te laten samenwerken, op het niveau van de school, het lokale en het bovenlokale niveau. Het doel voor beide partijen is om het kind en de jongere meer sportkansen te bieden.

Op gemeentelijk vlak moet een lokale schoolsport-coördinator aangesteld worden als bruggebouwer en aanspreekpunt tussen de scholen en de clubs, in samenwerking met de lokale, gemeentelijke sportbeleidsvoerders. Het is onmogelijk dat elke individuele club de diverse scholen zou benaderen. Dit gebeurt best gestroomlijnd en gecoördineerd. Het is aangewezen om het bestaande project 'Flexibele Opdracht Leerkracht LO' verder uit te breiden om de coördinatie op lokaal vlak te behartigen.

Deze stellingen werden geponeerd in september 2003.

De ministers van Onderwijs en Sport moeten een initiatief nemen om het decreet op de schoolsport aan te passen in functie van de samenwerking met sportclubs. Dit werd gesteld door de sportsector in

de staten-generaal van de sportclubs. Het voorliggende voorstel van decreet biedt alle kansen en mogelijkheden om tegemoet te komen aan de verzoeken van de sportsector, in concreto de sportclubs.

In zijn beleidsbrief Sport 2004 beklemtoont de Vlaamse minister van Sport eveneens de samenwerking met de scholen. In het kader van de flexibele opdracht van de leerkracht lichamelijke opvoeding zal worden getracht de lokale schoolsportwerking verder te ontwikkelen en de samenwerking tussen scholen en sportclubs te bevorderen. Ik citeer hier letterlijk de beleidsbrief. Daarnaast zal het Vlaams Bureau Schoolsport, het huidige samenwerkingsverband BLOSO-SVS, in 2004 ook opnieuw een aantal belangrijke sportpromotionele evenementen organiseren.

Een laatste belangrijk voordeel van dit voorstel van decreet is de rationalisatie van de sportstructuren. Het landschap is al zo verdeeld. Door de integratie van de Vlaamse Studentensportfederatie VSSF, zowel het personeel als de middelen, wordt nu één structuur voor de onderwijsgebonden sport gecreëerd, vanaf het basisonderwijs tot en met het hoger onderwijs. Dat zal de effectiviteit en de efficiëntie van de aangewende middelen verhogen, en het sportlandschap veel doorzichtiger maken.

Het BLOSO is dan ook bijzonder verheugd dat er concrete inspanningen zijn geleverd om het begrip onderwijsgebonden sport een volwaardige plaats in het sportlandschap te geven. Enerzijds is getracht alle jongeren, ongeacht het onderwijsnet of -niveau een duidelijk sportaanspreekpunt op lokaal niveau aan te bieden, anderzijds is er ook ruimte geschapen om constructieve en structurele samenwerkingsverbanden op te zetten met verschillende sportactoren, zodat sportend Vlaanderen opnieuw een belangrijke sportactor rijker wordt.

B. De heer Jan Boutmans, voorzitter Vlaamse Studentensportfederatie, VSSF : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de commissie, voor mijn uiteenzetting kies ik drie invalshoeken. Voor de eerste verwijs ik naar de rondgedeelde tekst, die een situering geeft van de Vlaamse Studentensportfederatie. Ik heb immers de indruk dat we niet altijd even goed gekend zijn. Mijn tweede invalshoek is een duiding van wat de Studentensportfederatie denkt en verwacht van de centrumraad. Ten derde zal ik waarschijnlijk met een vraag eindigen.

Zonet is de naam Oxaco gevallen, wat me verheugt, want daar kom ik uit. In die periode werd ik besmet met de microbe van de studenten- of

schoolsport. Ik was tijdens mijn schooljaren dan ook actief in de schoolsport en deed mee aan het toenmalige NSVO-kampioenschap. Toen ik nadien naar de universiteit trok, werden er sportactiviteiten georganiseerd tussen de verschillende universiteiten. Het was de Belgische Universitaire Sportfederatie die de ontmoetingen regelde.

In 1977, een jaartal dat u wellicht goed bekend is, werd overgegaan tot de oprichting van de Vlaamse Universitaire Sportfederatie, die voornamelijk tot doel had de studentensport te stimuleren en ontmoetingen tussen studenten mogelijk te maken. Vanaf het begin waren er ook enkele hogescholen lid, namelijk die waar oud-studenten zaten van verschillende universiteiten die, besmet door dezelfde microbe, vonden dat er ook in hun hogeschool sport moest worden georganiseerd. Sta me toe hen de hogeschoolsportgangmakers avant la lettre te noemen. Ze deden het immers op eigen initiatief.

Ongeveer 20 jaar geleden werd ik voorzitter van de toenmalige Vlaamse Universitaire Sportfederatie. We hebben er van het begin voor gepleit om hier ook de hogescholen maximaal bij te betrekken. Dat is ons ook gelukt. In 2001 hebben we dan beslist om de naam te wijzigen in de Vlaamse Studentensportfederatie.

We hebben vier grote doelstellingen : de studenten overtuigen van het belang van levenslang sporten, zoveel mogelijk studenten aanzetten tot een sportieve lichaamsbeweging, het creëren van ontmoetingsmomenten tussen de grote groep van studenten in het hoger onderwijs, het ontwikkelen van de organisatorische en bestuurlijke vaardigheden bij die studenten. In heel wat van die hogescholen is er weinig of geen structuur. De werking wordt daar voornamelijk verzekerd door gemotiveerde, daarvoor onbezoldigde docenten of studenten.

We hebben ervaren dat het vrij moeilijk is om die vier doelstellingen te verwezenlijken. Onze personeelsbezetting bestaat uit twee voltijdse licentiaten LO en twee halftijdse medewerkers. We moeten altijd terugvallen op die vrijwilligers. Het belangrijkste aspect is het creëren van de mogelijkheid om activiteiten in de verschillende hogescholen los te trekken. Veel hogescholen hebben immers nog niet de mogelijkheid en de middelen. Wij dachten als VSSF een actieve rol te kunnen en moeten spelen. Een eventuele centrumraad zou daarbij kunnen helpen.

Wat is nu onze mening over een dergelijke Centrumraad voor Onderwijsgebonden Sport ? We geloven eerst en vooral in het aspect rationalisatie

van mensen, middelen en mogelijkheden om zo de brede benadering en waaier mogelijk te maken op een zo ruim mogelijke basis en met gebruikmaking van de kennis en knowhow van de mensen die op dat moment in die centrumraad kunnen zetelen. Vanuit een bepaalde hoek werd de vraag gesteld of het zin heeft om mensen van het BLOSO en de sportfederaties in een dergelijke centrumraad op te nemen.

We geloven dat de wisselwerking tussen de sport- en onderwijswereld tot een wederzijdse bevruchting kan leiden. Ze kunnen van elkaar leren wat er leeft. De heer De Waele heeft er al op gewezen : de mentaliteit in het onderwijs verandert. Dat onder vinden wij ook in het hoger en universitair onderwijs. Het competitieve verliest aan belang. We kunnen studenten daar niet meer toe motiveren. Het recreatieve aspect komt steeds meer aan bod. Beide partijen moeten aan aanpassingen gaan denken. We moeten versnippering tegengaan. We moeten studenten duidelijk maken dat er na het secundair onderwijs ook nog zoiets is als studentensport. Meestal zijn ze niet op de hoogte van de mogelijkheden. We hebben al vergaderd met de Stichting Vlaamse Schoolsport. De stichting heeft ons al meerdere malen attent gemaakt op de zogenaamde grote verschillen tussen enerzijds het leerplichtonderwijs en anderzijds het hoger onderwijs. We hebben al suggesties en voorstellen tot samenwerking geformuleerd. We geloven dat de samenstelling van een centrumraad de kans kan bieden om iets tot stand te brengen dat in heel het Vlaamse sportlandschap een andere sfeer kan teweegbrengen. We kunnen zelfs een pioniersrol spelen op Europees niveau.

De VSSF is al jaren vragende partij om een erkende structuur op te richten die moet leiden tot efficiëntie. Ik zei het al : met twee voltijdse krachten zijn de mogelijkheden beperkt. We hebben jaren geleden al de Stichting Vlaamse Schoolsport aangesproken om ons te helpen met die erkende structuur. We worden er blijkbaar van verdacht dat we alle middelen naar ons toe willen trekken en niets zullen inbrengen. Dat is jammer. We zullen inderdaad niet zo veel inbrengen als de SVS, maar we zijn geen wolven die alles willen verslinden. We willen tot samenwerking komen.

De heer De Waele zei dat er van VLHORA geen geld verwacht moet worden. U zou moeten de eerlijkheid hebben om daaraan toe te voegen dat die man van VLHORA niet helemaal op de hoogte was en in persoonlijke naam sprak. Ik geloof juist dat een overkoepelende organisatie voor sport in het onderwijs een hefboom kan zijn om te praten

met VLHORA en VLIR. Ik kom van de KU Leuven. Als ik morgen aan de rector meer geld ga vragen voor sport, dan zal ik het niet krijgen. Een organisatie met een breed draagvlak zal dat misschien wel gedaan krijgen.

Wij staan zeer positief tegenover dit voorstel van decreet. Onze raad van beheer bestaat sinds kort uit afgevaardigden van de verschillende clubs, twee per club. Een universiteit met 27.000 studenten heeft twee afgevaardigden, namelijk een professioneel en een student. Een hogeschool met 1.500 studenten heeft er ook twee. Wij vertegenwoordigen dus heel veel mensen.

Ik heb een voorstel van decreet van 2001 teruggevonden van mevrouw Van Hecke, mevrouw Van Cleuvenbergen, de heren Vanleenhove en Martens over de erkenning subsidiëring van de stichting sport in het hoger onderwijs. We waren blij met dit initiatief. Dit is dus allemaal niet nieuw. Ik begrijp helemaal niet dat dit nieuwe voorstel van decreet vandaag zoveel kritiek krijgt.

De heer De Boever, voorzitter, heeft het woord.

C. De heer Eric De Boever, voorzitter van de Bond voor Lichamelijke Opvoeding, BVLO : Dames en heren, de Bond voor Lichamelijke Opvoeding, de BVLO, VZW, is sinds 1977 door het BLOSO erkend als recreatieve sportfederatie voor Gymnastiek, Rope Skipping en Omnisport. Sinds 1907 zijn wij, eerst als Koninklijke Belgische Bond voor Lichamelijke Opvoeding, en na 1977 als BVLO de vereniging voor leraren en studenten lichamelijke opvoeding en sport, trainers en coaches. Begin 2004 werd de BVLO bovendien een erkend opleidingsverstrekker voor het systeem van de Vlaamse Opleidingscheques.

Voor deze doelgroep organiseert de BVLO, meestal in samenwerking met alle universiteiten en hogescholen met een opleiding lichamelijke opvoeding en sport, de pedagogische begeleiding van alle netten, de sportfederaties en de Vlaamse Trainersschool, nascholingen, studiedagen, colloquia, nationale en internationale congressen in verband met lichamelijke opvoeding en sport.

De BVLO is medeondertekenaar van het topsportconvenant en lid van de begeleidingscommissies Topsportscholen, het contract Jeugdsport en de FOLLO's, de flexibele opdracht leerkrachten lichamelijke opvoeding.

Sinds 1991 is de BVLO de initiatiefnemer en zetel van Eupea, de Europese vereniging van Bonden

voor Lichamelijke Opvoeding, met meer dan dertig aangesloten Europese landen. Ik durf zonder schroom zeggen dat we kunnen doorgaan als ervaringsdeskundige.

De BVLO ondersteunt volledig de eenheidsvisie waarop het voorstel van decreet betreffende de onderwijsgebonden sport steunt. Het is positief dat alle extra-curriculaire sport, van kleuters tot studenten hoger onderwijs en universiteit, eenzelfde pedagogische lijn volgt. De BVLO wil een aantal uitgangspunten benadrukken met betrekking tot de lichamelijke opvoeding. Het vak lichamelijke opvoeding staat in voor de vorming van elk kind. Het beoogt niet alleen de ontwikkeling van de fysieke fitheid, maar gaat veel verder dan dat. Ons vak is vorming, dat wil zeggen dat elk kind intentioneel begeleid wordt, niet alleen qua ontwikkeling van motorische competenties en fysieke fitheid, maar ook qua ontwikkeling van sociale vaardigheden en een positief zelfbeeld. Het vormingsgebied lichamelijke opvoeding kan als profylactisch beschouwd worden voor het afglijden naar zwakheid en moedeloosheid.

Om de doelstellingen van ons vak te bereiken, volstaan twee wekelijkse uren LO niet. Wij streven naar een dagelijks lesuur LO in het lager onderwijs en minimum drie uur per week in het secundair onderwijs. Dat de fysieke fitheid blijft achteruitgaan is geen Vlaams fenomeen. In heel Europa komt men tot dezelfde vaststellingen. Uit overlegvergaderingen en enquêtes binnen Europa blijkt dat een aantal landen al daadwerkelijk actie hebben ondernomen om dat te verhelpen.

In Engeland werkt men aan de kwaliteit van de LO in lagere scholen. De regering heeft er in het najaar van 2000 maar liefst 200 'schoolsportcoördinatoren' in het leven geroepen die de standaard van de LO en de schoolsport moeten verhogen. Tegen 2005 moet er in Engeland een netwerk zijn van 3.200 coördinatoren in het secundair en 18.000 in het lager onderwijs. In Polen is op vraag van het parlement het aantal uren LO van 3 naar 4 per week verhoogd. In de Scandinavische landen voert men mede op aandringen van de medische sector een dagelijks lesuur LO in.

De bij ons bestaande schoolregelgeving laat evenwel elke school toe meer lessen LO te organiseren dan de verplichte wekelijkse twee uren. Mag ik dan ook het Vlaams Parlement verzoeken aan die mogelijkheid de nodige steun en ruchtbaarheid te geven? Het vak LO is en moet de basis zijn van alle sport- en bewegingsactiviteiten, het moet de grondvesten leggen waarop verder gebouwd kan

worden. Omwille van het behalen van de decretaal vastgelegde eindtermen benadrukken wij dat de curriculaire les LO beschermd moet worden en dat extra-curriculaire schoolsport onder geen enkel beding een les LO kan vervangen. Onderwijsgebonden sport kan alleen maar worden aangemoedigd als aanvullende activiteit.

De BVLO is verheugd dat de FOLLO's verankerd zijn in dit nieuwe voorstel van decreet en gaat akkoord met de drie opdrachten. In de eerste plaats staat deze leerkracht in voor de uitbouw en ondersteuning van de naschoolse sport- en bewegingsactiviteiten binnen de school waarbij hij uitgaat van de lessen LO. In tweede instantie stimuleert en coördineert hij de samenwerking tussen de scholen, de gemeente en de sportclubs of -federaties. In derde instantie tracht hij een brug te slaan tussen de kernwerking en de provinciale coördinatiecentra van het VCOS, het Vlaamse Centrum voor Onderwijsgebonden Sport.

De FOLLO's was een idee van de BVLO maar een initiatief van toenmalig minister Sauwens. De drie volgende ministers hebben dat project telkens voortgezet. Er is een wetenschappelijke studie uitgevoerd die nooit werd gepubliceerd. Misschien is het goed om die studie alsnog te raadplegen. De heer Van den Brande had het over de FOLLO's als kwaliteitsbewakers voor LO. Wel, voor ons is elke leerkracht voor zijn vak een kwaliteitsbewaker.

Om dit optimaal te realiseren zou er op termijn per scholengroep of -gemeenschap minimum 1 Follo moeten komen. Uiteindelijk zou elke leraar LO binnen zijn curriculaire opdracht, maar buiten de uren LO, minimum 2 uur vrijgesteld moeten worden voor de begeleiding van de extra-curriculaire onderwijsgebonden sport.

Om al deze redenen, en in het bijzonder om de brugfunctie tussen de curriculaire LO en de sportbeoefening te vervullen en de continuïteit van de onderwijsgebonden sport van het leerplichtonderwijs naar het hoger onderwijs te vrijwaren, is het noodzakelijk dat de BVLO vertegenwoordigd is in de centrumraad van het VCOS, het Vlaamse Centrum voor Onderwijsgebonden Sport, als een van de drie deskundigen op het vlak van de kwaliteitszorg.

D. De heer Herman Vandriessche, Stichting Vlaamse Schoolsport, SVS : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, vooraleer onze concrete commentaren op dit voorstel van decreet weer te geven, wil ik even stilstaan bij onze uitgangspunten. Dat zijn geen nieuwe gegevens, ze vormen al

veel langer de weerslag van de beleidslijnen van de SVS. We vertrekken van een missie, stellen daar rond een visie op en komen zo tot strategische en pedagogische doelstellingen. Daarin verschillen we nogal eens van de sportbegeleiding en -promotie van andere verenigingen.

Ik zal even stilstaan bij de derde strategische doelstelling die we hebben geformuleerd, namelijk een nauwere samenwerking bevorderen en coördineren tussen de scholen en de – vooral lokale – sportwereld om een brugfunctie te vervullen tussen de les lichamelijke opvoeding, de sport op school en de levenslange sportbeoefening. U zult begrijpen dat dit een werk van lange adem is en dat SVS sinds enkele jaren een aanzet heeft gegeven maar dit werk nog niet heeft kunnen voltooien.

Onze strategische doelstellingen worden opgesplitst in een aantal operationele doelstellingen.

We vinden het een belangrijk uitgangspunt dat een aantal basisvoorwaarden voor een goede school-sport worden bekeken en een aantal verantwoordelijkheden worden aangeduid. Dit kan op drie niveaus : de school, de schoolsportorganisatie en de sportwereld. Op het niveau van de school speelt de autonomie sterk mee. Als schoolsportorganisatie spelen we vooral een ondersteunende en aanbiedende rol, waaruit de betrokken school, passend in haar opvoedingsproject, keuzes kan maken. Het lijkt ons noodzakelijk een breed aanbod te doen waaruit de scholen kunnen kiezen.

We hebben op het niveau van de school een aantal suggesties voor de toekomst, zoals de structurele erkenning van de inzet van de schoolsportgangmaker. De vorige spreker heeft al verwezen naar de voorbeelden in Engeland en het voorstel om een degelijke uitbreiding van het FOLLO-project te doen. Dat is een vergelijkbare structurele erkenning van deze inzet die noodzakelijk is om effectief aan de basisdoelstelling te kunnen werken, namelijk de fysieke paraatheid van onze jongeren verbeteren. In dit verband kan men spreken van sportcoördinatoren. Er wordt ook gesproken over zorg-, graad-, informaticacoördinatoren enzovoort.

Op het niveau van de schoolsportorganisatie spelen we een aanbiedende en ondersteunende rol, zowel ten aanzien van de school als van de schoolsportgangmaker. Op dit ogenblik is de schoolsportgangmaker actief en enthousiast bezig met de school-sport, maar op vrijwillige basis. Hij moet voldoende steun en begeleiding ondervinden van een organisatie die daarachter staat. We gaan er prat op dat het grootste deel van de scholen, meer dan 90

percent, op onze werking inspeelt. Dat kan alleen door de hulp van schoolsportcoördinatoren en -gangmakers die blijkbaar tevreden zijn over deze vorm van werken.

Ten slotte zouden een aantal verantwoordelijkheden en basisvoorwaarden moeten worden ingevuld op het niveau van de sportwereld. Wij hebben hiervan een weerslag gegeven zonder een oordeel te vellen.

Ik kom tot enkele commentaren bij het voorstel van decreet. Eerst zal ik commentaar geven bij de toelichting, en daarna bij enkele artikelen die tot nu toe nog niet aan bod zijn gekomen. Deze commentaren zijn gebaseerd op ervaringen uit het werkveld, niet op een theorie. De wil om de onderwijsgebonden sport onder één vlag te brengen, zou sterker weerklinken dan ooit. Wij vragen ons af of dit inderdaad zo is. Misschien is het slechts de indruk van enkelen. Is het correct en doelmatig om schoolgaande leerlingen en studenten als één populatie te zien ? Wij stellen binnen onderwijs duidelijk een trend vast om het leerplichtonderwijs en het hoger onderwijs steeds meer van elkaar te onderscheiden.

Wij zijn blij in de toelichting te mogen lezen dat het de bedoeling is om de inhoudelijke werking en service van de SVS integraal over te nemen. Toch is er anderzijds blijkbaar 'de behoefte aan een breder constructief en toekomstgericht denkend orgaan, dat de bestaande en nieuwe samenwerkingsverbanden in een geheel organisch kwaliteitskader tracht te vatten met het oog op rationalisatie en efficiëntie'. We stellen dus een tegenstelling vast in de toelichting.

Over de totstandkoming zal ik niet verder uitweiden, want dat is reeds gebeurd. U kunt er mijn tekst op nalezen. Ik vermeld wel dat het accent moet worden gelegd op de vraaggestuurde werking. Ik weet echter niet of we allen hetzelfde bedoelen met die term. De ondersteunende rol van de schoolsportorganisatie is inderdaad belangrijk, maar het verzorgen van een gevarieerd en kwaliteitsvol aanbod is eveneens bijzonder verrijkend en wordt door de scholen als noodzakelijk en zeer goed geëvalueerd. Bovendien is het aanbodgerichte gedeelte van onze werking belangrijk voor de financiële inkomsten van de schoolsportorganisatie. Zullen deze middelen even ruim worden gecompenseerd door de overheid bij het eventueel verminderen van het aanbod ? We stellen bovendien vast dat de respons op dit aanbod nog steeds groeit. Dat is mogelijk een teken van een aanwezi-

ge nood en dus ook van een vraag vanuit de scholen.

Als een nieuw decreet wordt ingevoerd, moet het een verbetering inhouden voor alle betrokkenen. We merken echter een aantal knelpunten op. Het huiswerk is nog niet klaar. Welk voordeel halen de scholen uit dit nieuwe voorstel van decreet? De voorbije drie jaar heeft de SVS inspanningen geleverd en een planning opgemaakt om naast haar organisatorische opdracht haar dienstverlenende rol voor de scholen te optimaliseren. Ook het doorlichtingsrapport toonde aan dat de eerste decretale opdracht te weinig werd geaccentueerd, en alleszins minder aandacht kreeg dan de tweede, namelijk het organiseren van schoolsport. De resultaten van deze ondersteunende rol beginnen nu merkbaar te worden. We hebben een geleidelijke aanpak nagestreefd en we willen in de toekomst dat goede evenwicht blijven bewaken.

Wat is het voordeel voor de sportclubs, sportfederaties en sportbeoefenaars? De voorbije jaren heeft de SVS ook haar derde decretale opdracht, het uitbouwen van samenwerkingsverbanden, extra geaccentueerd. Ik verwijs naar de vele samenwerkingsovereenkomsten met gemeentelijke sportdiensten, sportfederaties, sportclubs en andere sportorganisatoren. Dat heeft geleid tot de specifieke aanpak via kernwerking. Stellen dat een nieuw decreet moet worden opgemaakt om de brugfunctie waar te maken tussen de sport op school en de clubsport, is een duidelijke miskenning van het recent gerealiseerde werk van de SVS. Vele sportfederaties, en uiteraard ook sportclubs, zijn momenteel nog niet zo ver om op een professionele en kwaliteitsvolle wijze de jeugdsportpromotie ten volle aan te pakken. In haar opbouw van samenwerkingsverbanden hoedt de SVS zich ervoor om geleidelijk en progressief te werk te gaan. De SVS is ervan overtuigd via deze stapsgewijze en geplande aanpak de beste resultaten te kunnen boeken op termijn.

Welk voordeel haalt de SVS uit dit nieuwe voorstel van decreet? Er wordt verwezen naar een optimalisatie van middelen en mankracht. Kunnen die bij een eengemaakte structuur optimaal worden benut? Wij zijn ervan overtuigd dat het verschil in beider werkveld zo groot is dat de vereniging van mankracht en middelen weinig zal bijbrengen. Integendeel, zal de complexiteit niet de bovenhand halen op de efficiëntie? Het is de efficiëntie die ons in het bijzonder interesseert, niet de structuur. De SVS pleit er daarom voor om het werkterrein te laten coördineren door twee noodzakelijke instellingen, één voor het leerplichtonderwijs, name-

lijk de SVS, en één voor het hoger onderwijs, namelijk de VSSF, in functie van een efficiënte werking. Uiteraard moeten aan beide instellingen voldoende middelen ter beschikking worden gesteld.

Wij waarderen de vele inspanningen die werden geleverd om de omzetting van het gesco-statuut te realiseren. Jammer genoeg is er sprake van een eenmalige regularisatie. Wanneer een van de betrokkenen de organisatie verlaat, zal die vervangen worden door een contractueel. Nochtans is de vaste benoeming een algemene regel voor overheidsinstanties en zijn contractuelen de uitzondering. De spanningen over de ongelijkheid tussen de verschillende statuten, worden in het nieuwe voorstel dus bestendigd. De personeelsorganisatie blijft een ingewikkeld gegeven, waarbij nog heel wat vragen en onvolkomenheden onopgelost blijven.

Die onvolkomenheden uiteten zich in een aantal commentaren bij de artikelen. In artikel 5 wordt verwezen naar de benaming 'onderwijsgebonden sport'. Er moest een nieuwe naam worden gezocht die duidt op het verschil tussen de beide doelgroepen. Wat betekent 'onderwijsgebonden sport'? De term 'schoolsport' is heel duidelijk. De SVS heeft de afgelopen tien jaar veel inspanningen geleverd om haar naam een begrip te laten zijn en om een positief imago uit te bouwen. Een nieuwe naamgeving zal heel wat vragen doen rijzen en een ernstige vertraging teweegbrengen in de verdere uitbouw van haar stimulerende rol en van de samenwerkingsverbanden. Misschien kunnen we de letters SVS behouden. Als een openbare instelling geen stichting meer mag worden genoemd, kunnen we het misschien hebben over het 'Secretariaat Vlaamse Schoolsport' of het 'Spilcentrum Vlaamse Schoolsport'.

In artikel 9 stellen we vast dat bij de samenstelling van de Centrumraad wordt voorzien in drie leden die deskundig zijn op het vlak van de kwaliteitszorg, wat uiteraard belangrijk is. Volgens de Toelichting zou een van die leden uit de stuurgroep Topsport moeten komen. De schoolsportwerking heeft echter geen enkele opdracht in het licht van topsport, wel integendeel. Zullen de huidige personeelsleden van de SVS die een functie vervullen in overeenstemming met hun statuut, in de toekomst nog een nieuwe functie kunnen opnemen?

Bij artikel 30 stel ik me de vraag of de gedetacheerden kunnen worden benoemd. Zijn er in de toekomst mutaties mogelijk?

In artikel 40 wordt gevraagd dat de rapportering aan de Vlaamse regering over de werking ten min-

ste jaarlijks voor 31 maart wordt ingediend. Voor de schoolsport is het echter logisch dat het jaarverslag per schooljaar wordt opgemaakt en niet per kalenderjaar. Ik heb trouwens een aantal exemplaren van het jaarverslag bij voor de geïnteresseerden. Het financiële jaarverslag daarentegen wordt wel per kalenderjaar opgemaakt.

In artikel 52 staat dat de personeelsleden op 31 december 2002 minstens 720 dagen dienstanciënniteit moeten hebben om benoemd te kunnen worden op 1 januari 2005. Waarom ligt hier een periode van 2 jaar tussen ? Wordt in de berekening van de geldelijke anciënniteit ook rekening gehouden met de diensten die werden gepresteerd aan de school-sportfederaties voorafgaand aan de SVS ?

We weten niet wie in artikel 53 wordt bedoeld. Momenteel is er bij de SVS geen enkele provinciale coördinator als gesco tewerkgesteld.

Wij hopen ten stelligste dat er een verdere positieve evolutie van dit dossier komt. We willen ons huiswerk graag kunnen afronden in een goede verstandhouding. De fysieke fitheid van de jongeren blijft immers alarmerend, en we willen de problemen verhelpen vanuit een pedagogisch kwaliteitskader dat naast het aanzetten tot sportbeoefening, ook blijvend belang hecht aan de vele andere waarden en vaardigheden die moeten leiden tot een sportieve levensstijl.

4. Vragen van de leden

De heer Frans Ramon : Mijnheer Vandriessche, waarom pleit u voor de coördinatie van twee instellingen, SVS en VSSF ?

Mijnheer Boutmans, hoe staat u tegenover zo'n coördinatie, want ik heb u daarover niets horen zeggen ?

Een van de vernieuwingen van het voorstel van decreet kan eruit bestaan dat de schoolopdracht waarover we het zo vaak hebben, heel concreet wordt ingevuld. Het is heel positief dat wordt gepleit voor flexibiliteit van de leerkracht LO. Er wordt echter voor gepleit om iets te doen op zowel het vlak van de school, als van de schoolgemeenschap. Hoe kunnen die twee worden gecombineerd ? Waar ligt de klemtoon ?

De heer Herman Vandriessche : Wij zijn ervan overtuigd dat er overleg moet zijn. Dat werd al vaker verwoord en vormde het oorspronkelijke uitgangspunt. Aangezien de uitwerking van sport-

promotie en -organisatie op het niveau van het leerplichtonderwijs in de praktijk duidelijk verschilt van sportpromotie en -organisatie in het hoger onderwijs, zijn we ervan overtuigd dat het verenigen van beide in één structuur de complexiteit zal verhogen en niet zal zorgen voor meer efficiëntie en het beter benutten van de mankracht en middelen. Daarom pleiten we voor het behoud van twee afzonderlijke instellingen.

De heer André Denys : Waarom zou in een overleg de specificiteit van het leerplichtonderwijs niet kunnen worden onderscheiden van die van het hoger onderwijs ? Waarom zou het overleg automatisch leiden tot het niet erkennen van die specificiteit ?

De heer Herman Vandriessche : We hebben niet gezegd dat het overleg dit niet kan bevorderen, maar we stellen wel de vraag of een eengemaakte structuur daar een bijdrage toe levert. Dit is voor ons het essentiële verschil met overleg om bijvoorbeeld de overgang van het leerplichtonderwijs naar het hoger onderwijs te verbeteren voor de sportpromotie.

De heer André Denys : Waarom zou een eengemaakte structuur geen rekening houden met de specifieke aspecten van het leerplichtonderwijs en het hoger onderwijs ? Ik begrijp niet waarom binnen één organisatie geen rekening kan worden gehouden met beide.

De heer Herman Vandriessche : Als we de organisatie van scholen en hogescholen, de wijze van ontmoeten en de dagindeling bekijken, is het duidelijk dat het een andere organisatie vraagt.

De heer André Denys : Ik ben het met u eens dat er specifieke aspecten zijn, en dat daar rekening mee moet worden gehouden. Het is toch ook mogelijk dat door een structurele samenwerking van elkaar wordt geleerd, en dit een positieve invloed heeft bij de doorstroming van studenten.

Zelfs binnen één structuur moet rekening worden gehouden met verschillen, maar er zijn misschien ook gemeenschappelijke elementen die vandaag niet aan het licht komen, wat wel mogelijk is binnen een gemeenschappelijke structuur.

De heer André Van Nieuwerkerke : Er zijn binnen het leerplichtonderwijs ook verschillende doelgroepen : kleuters en leerlingen van het lager onderwijs.

Uit analyses blijkt de ‘drop-out’ in het onderwijs, en het afhaken van bepaalde categorieën. In het beroepsonderwijs zijn veel meer afhakers dan in het ASO. Het gaat om verschillende doelgroepen, waarop de sportpromotie moet worden gericht.

Als er twee structuren zijn, kan worden geleerd van elkaar en worden zaken afgestemd. Ook in het hoger onderwijs zijn er verschillen tussen studenten die sport beoefenen en studenten die geen sport beoefenen.

De methodologie die wordt gebruikt om studenten te bereiken is toch eenvormig.

De heer Herman Vandriessche : We moeten duidelijk stellen dat er verschillen zijn qua doelgroep tussen kleuter-, lager en secundair onderwijs, maar binnen het leerplichtonderwijs gaat het over eenzelfde organisatie en eenzelfde aangeboden ondersteuning. Het vak lichamelijke opvoeding is hier een voorbeeld van.

In het hoger onderwijs heb je niet diezelfde organisatie. Er kan niets in klassikaal verband worden georganiseerd. Het individu speelt in op de sportpromotie.

Voor mij is er een grotere overeenkomst tussen de sportpromotie in het hoger onderwijs en de sportpromotie buiten het onderwijs, dan tussen de sportpromotie in het leerplichtonderwijs en het hoger onderwijs. Ik denk niet dat we de promotie op dezelfde manier kunnen doen. Er is een andere aanpak nodig.

De personeelsleden die momenteel werkzaam zijn voor het leerplichtonderwijs, en daar hun ervaring hebben opgebouwd, zullen met een compleet nieuw gegeven moeten omgaan. De mensen zullen geen positieve bijdrage kunnen leveren, want het gaat over een andere organisatie.

De heer Jan Boutmans : In eerste instantie kunnen we zeggen dat het goed is dat er ook iets komt voor de studentensport. De SVS wil zelfstandig verder blijven bestaan. De SVS zegt goed bezig te zijn, en hoopt dat er voor de anderen ook iets komt.

Volgens de heer Vandriessche is de benadering in het leerplicht- en het hoger onderwijs helemaal verschillend. Er worden argumenten gezocht, maar volgens mij is er evenveel verschil tussen het lager en het secundair onderwijs, als tussen het secundair en het hoger onderwijs.

Er is een verschil, maar laat ons eerlijk blijven. De heer Vandriessche zegt dat er in het hoger onderwijs geen klassikaal gebeuren is, maar er is wel een interjarencompetitie. Dat wordt geen klas genoemd, maar het bestaat aan de universiteiten en de hogescholen. De heer Vandriessche zoekt naar argumenten om alles te laten zoals het is.

Ik geloof in de meerwaarde van een overkoepeling. Ik geef een – misschien zwak – argument. De heer Van den Brande vermeldde dat de huurprijzen voor een secretariaat sterk zijn gestegen. Mijnheer Vandriessche, we hebben allebei in Leuven een secretariaat. Jullie zitten twee straten verder, en we betalen allebei huur. Op dit vlak kunnen we efficiënter werken.

De heer Herman Vandriessche : Dat is natuurlijk vrij concreet. In het secretariaat dat nu wordt gehuurd in Leuven zitten de mensen al bij elkaar op schoot. Waar zouden we twee of meer bijkomende mensen kunnen plaatsen ? Het is veel eenvoudiger gezegd dan gedaan.

Om de link te kunnen garanderen tussen de sportclub en de sportclub, hebben we een werking uitgebouwd. Dat is veel moeilijker in het hoger onderwijs, want de student vertoeft tijdelijk in een andere omgeving, en legt niet de link met de sportclub. Het zijn onderdelen van een verschillende organisatie.

Misschien is er een grotere overeenkomst tussen de studentensportorganisatie en de bedrijfssportbond, dan tussen de school- en de studentensportorganisatie.

We geloven er niet in dat dit tot een betere efficiëntie zal leiden. We vrezen dat dit voor een grotere complexiteit zal zorgen, wat uiteindelijk ten nadele kan zijn van de schoolgaande jeugd in het leerplichtonderwijs.

De voorzitter : Dit is een duidelijk standpunt.

De tweede vraag ging over de schoolopdracht. Dat is meer dan voor de klas staan. Dit begrip wordt voor de eerste keer ingevuld, maar er is enerzijds sprake van de school, en anderzijds van de scholengemeenschap. De heer De Boever heeft het woord.

De heer Eric De Boever : We zitten in een overgangsfase. Dit kan ik best uitleggen door kort de geschiedenis van de FOLLO's te schetsen. We zijn 5 jaar geleden gestart met 20 flexibele leerkrachten lichamelijke opvoeding. Dit zijn de meest actieve leerkrachten in het onderwijslandschap in het vakgebied lichamelijke opvoeding. Ze werken halftijds

in hun eigen school, en halftijds voor een flexibele opdracht buiten en naast de schooluren. Ze geven 12 uur les, en investeren minstens 19 uur per week in promotie.

We zijn begonnen met 20 leerkrachten, die werden betaald met het budget van de minister van Sport. Sinds vorig jaar is het budget van 20 miljoen frank teruggebracht naar 15 miljoen frank. Op dit moment zijn er 10 flexibele leerkrachten lichamelijke opvoeding werkzaam in Vlaanderen. Een deel van het budget wordt gebruikt voor werkingsmiddelen, want uit wetenschappelijk onderzoek bleek dat dit nodig was.

Er zijn twee leerkrachten per provincie. Dit is veel te weinig om ze aan een scholengemeenschap toe te wijzen. Deze mensen hebben hier vrijwillig voor gekozen, en elk jaar wordt het mandaat hernieuwd om de flexibiliteit en de inzetbaarheid te behouden.

Deze leerkrachten zetten zich zowel in voor de brugfunctie tussen school, club en gemeente, als voor hun eigen school. In een overgangsfase kan dit behouden blijven, maar niet eeuwig. We rekenen erop dat er op termijn per scholengemeenschap een flexibele leerkracht komt, die de coördinatie doet voor de hele scholengemeenschap in een stad of gemeente.

De leerkrachten werken nu vrijwillig mee aan de schoolsport. We willen dit institutionaliseren, zodat ze hiervoor worden verloned, en het binnen hun lesopdracht past.

De leerkrachten zullen meer werken dan de 2 uur die we nu toekennen. Als overgangsfase stellen we voor om nu reeds uren toe te kennen aan de leerkrachten lichamelijke opvoeding door een aantal uren aan elke scholengemeenschap te geven die de uren verdeelt over de scholen.

Uiteindelijk moeten we ertoe komen dat binnen de schoolopdracht ook de begeleiding van de schoolsport wordt gehonoreerd. Dan zal de kwaliteit verbeteren. De inzet van de mensen blijft dezelfde, of zal in de toekomst nog groter zijn.

De verslaggever,

De voorzitter,

Gilbert
VAN BAELEN

Gilbert
VANLEENHOVE

BIJLAGE :

Vlaamse Sportraad

Zandstraat 3, 1000 Brussel
 ☎ 02 209 46 11 📠 02 209 46 15

NOTULEN 01-48

NOTULEN VAN DE PLENAIRE VERGADERING

BRUSSEL, Markiesgebouw
Dinsdag 23 april 2002

Aanwezig:

Bart Vanreusel, voorzitter van de Vlaamse Sportraad

Sonia Vanden Broeck, ondervoorzitter van de Vlaamse Sportraad

- *Vlaams Parlement: Jos Stassen, voorzitter van de commissie voor Cultuur, Media en Sport; André Van Nieuwkerke, namens Gilbert Vanleenhove, voorzitter van de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid*
- *Vlaamse regering: Geertrui Schiltz, raadgever kabinet van Bert Anciaux, minister van Sport; Diane Spilthoorn, namens het kabinet van Marleen Vanderpoorten, minister van Onderwijs*
- *Bloso: Paul De Knop, voorzitter van de raad van bestuur; André Van Lierde, hoofd van de afdeling Sportpromotie en Inspectie*
- *Afdeling Jeugd & Sport - cel Sport: Jeroen Scheerder, adjunct van de directeur*
- *Vlaamse Studentensportfederatie: Jan Boutmans, voorzitter; Ben Vanroelen, ondervoorzitter*
- *Stichting Vlaamse Schoolsport: Eddy De Waele, voorzitter; Herman Van Driessche, algemeen directeur*
- *Bond voor Lichamelijke Opvoeding: Eric De Boever, voorzitter; Josse Lambrix, ondervoorzitter; Line Dumoulin, secretaris-generaal*
- *Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid: Dany Punie, voorzitter*

Kristine De Martelaer, Geert Goubert, Marc Gysels, Jan Korthout, Eric Swinnen, Martine Verheyen, Jan Verschraegen, leden van de Vlaamse Sportraad

Lieven De Clercq, secretaris

Afwezig met kennisgeving:

- *Vlaams Parlement: Gilbert Vanleenhove, voorzitter van de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid*
- *Vlaamse regering: David Walgraeve, kabinet Onderwijs*
- *Bloso: Carla Galle, leidend ambtenaar; Georges Wynants, directeur bij de afdeling Subsidiëring*
- *Afdeling Jeugd & Sport - cel Sport: Freddy Missotten, directeur*

Frank Bulcaen, Paul Cleynhens, Cyriel Coomans, Patrick Dobbelaere, Philippe Mees, Ingrid Peeters, leden van de Vlaamse Sportraad

Enig agendapunt:

DE ONDERWIJSGEBONDEN SPORT

Voorzitter Bart Vanreusel verwelkomt alle aanwezigen en in het bijzonder de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

Iedereen stelt zich voor.

De voorzitter situeert het overleg. De directe aanleiding zijn de problemen rond de organisatie van het sportaanbod in het hoger onderwijs. Uit voorafgaande contacten bleek dat het nuttig was om de discussie open te trekken tot de buitenschoolse sport op alle onderwijsniveaus.

Het gaat vandaag niet over het vak lichamelijke opvoeding en niet over de topsportscholen. Het gaat wél over hoe schoolgebonden bewegingsactiviteiten op de best mogelijke manier aan het geheel van de schoolgaande bevolking in Vlaanderen kunnen worden aangeboden. Enkele vragen waar het om draait zijn: hoe is de situatie nu, welke verbeteringen zijn mogelijk, hoe kan het in de toekomst, ...

Voor het overleg van vandaag zijn zoveel mogelijk betrokken partners uitgenodigd. Het is de bedoeling een open gesprek te hebben.

Na deze gedachtewisseling wil de Vlaamse Sportraad een advies bezorgen aan de bevoegde ministers en aan het Vlaams Parlement.

Er wordt afgesproken dat de verschillende partners eerst hun visie geven en dat er nadien van gedachten wordt gewisseld.

De vergadering is het erover eens dat de school de plek bij uitstek is om met de sport kennis te maken. De schoolgaande leeftijd is bovendien cruciaal om een attitude voor lifetime sportbeoefening te verwerven. Om daar buiten de lesuren op in te spelen, moet de schoolgebonden sport over optimale structuren kunnen beschikken.

□

Paul De Knop vindt deze gedachtewisseling over de onderwijsgebonden sport een goed initiatief. In het beleid kwam de schoolsport tot nu toe misschien te weinig aan bod. Op de raad van bestuur van het Bloso was er hierover nog geen discussie. Er was wel intern overleg binnen het Bloso. Paul De Knop spreekt daarom niet als voorzitter van de raad van bestuur, maar wil graag zijn persoonlijk standpunt geven. Paul De Knop is het ermee eens dat de school alle jongeren bereikt en daarom belangrijk is voor lifetime sportbeoefening.

Voor het basis- en het secundair onderwijs gaat Paul De Knop uit van de aanbevelingen uit het SVS-auditrapport, meer bepaald hoofdstuk 2: Advies aan de overheid. Zie *bijlage 2* bij deze notulen.

Een globale evaluatie van de SVS-werking binnen het SVS-decreet leidde tot de volgende vaststellingen.

- *Schoolsport vervult een belangrijke maatschappelijke functie.*
- *De decretale opdracht van de Stichting Vlaamse Schoolsport bevat 3 luiken. Er wordt niet vermeld volgens welke prioriteiten die 3 luiken aandacht moeten krijgen.*

- *De SVS realiseert haar decretale opdracht. De werking is gericht naar de 3 luiken van de decretale opdracht. Er ligt een duidelijke klemtoon op het tweede luik, met name 'het organiseren van schoolsportactiviteiten'. De werking is het sterkst uitgebouwd in het basisonderwijs en minder in het secundair onderwijs.*
- *Een evaluatie vanuit de huidige decretale context resulteert in een positief advies tegenover de vraag naar een ruimere financiële ondersteuning. Momenteel wordt ongeveer de helft van de inkomsten gedragen door de scholen en de leerlingen, een bijdrage die zeker niet mag toenemen.*

Het auditrapport gaf aanleiding tot 2 overkoepelende vaststellingen.

- *De huidige werking van de SVS dient bijgestuurd te worden.*
- *Een aanpassing van het SVS-decreet dringt zich op.*

De SVS dient zich de volgende 2 schooljaren toe te leggen op interne reorganisatie: onder meer de bestuursstructuren vereenvoudigen, mandaatopdrachten invoeren voor de kaderfuncties, een participatief beleid uitbouwen, een visie uitwerken die bepalend zal zijn voor de strategische uitbouw van de schoolsport, ...

De overheid dient een aantal beleidskeuzes te maken:

onder meer de SVS responsabiliseren voor de voorbereiding van de decreetswijziging en een standpunt innemen ivm het belang van een continue aanpak (secundair onderwijs/hoger onderwijs).

Het auditrapport vermeldt uitdrukkelijk als voorstel: de SVS en de VSSF verenigen via een gezamenlijk decreet.

Het auditrapport stelt een stappenplan voor.

Dat omvat onder meer een verhoging van de middelen op korte termijn, de ontwikkeling van een kwaliteitskader en de inhoudelijke voorbereiding van de samenvoeging van de Stichting Vlaamse Schoolsport en de Vlaamse Studentensportfederatie via een gezamenlijk decreet.

De audit had anderhalf jaar geleden plaats. De SVS nam ondertussen maatregelen om aan de aanbevelingen tegemoet te komen.

Het hoger onderwijs, vervolgt Paul De Knop, heeft een aparte structuur met een eigen extra-curriculair sportaanbod. Dat is historisch zo gegroeid. Maar binnen de huidige rationalisering is zo'n aparte structuur moeilijk in stand te houden.

De decreetgever meende de Vlaamse Studentensportfederatie te kunnen integreren in het decreet voor de sportfederaties. Maar de VSSF is geen sportfederatie in de strikte betekenis van het decreet. Eigenlijk is het decreet voor de federaties niet op de VSSF toepasbaar.

Het departement Onderwijs zou mee zijn verantwoordelijkheid moeten nemen, met name in de centra waar momenteel geen verplichting bestaat om binnen de sociale sector iets voor de sport te doen¹. De universiteiten met een instituut voor lichamelijke opvoeding zijn nog goed af, want die hebben sportinfrastructuur. Veel hogescholen hebben nauwelijks of helemaal geen sportinfrastructuur.

Het kan niet dat de leeftijdsgroep van 18-24 jaar overal uit de boot valt, meent Paul De Knop. Universiteiten en hogescholen hebben een studentenbevolking die groter is dan het aantal inwoners van veel gesubsidieerde gemeenten.

¹ Geert Goubert merkt hierbij op dat er in het decreet voor de sociale voorzieningen wel zo'n verplichting is opgenomen voor het hoger onderwijs.

De toekomstige strategie moet er volgens Paul De Knop in bestaan dat alle betrokken organisaties ernaar streven om samen een aanbod ter plaatse te ontwikkelen. Een gezamenlijk aanbod resulteert in een win-winsituatie.

De schoolsport heeft een fusiestructuur nodig met een eigen personeelskader. Om die structuur uit te bouwen, is medewerking nodig van alle betrokken partners en instanties.

Paul De Knop ziet in de nieuwe structuur ook een rol weggelegd voor de BVLO. De BVLO wordt momenteel als sportfederatie ondersteund. Maar de BVLO heeft ook een steunfunctie voor de leerkrachten LO. De BVLO werkt rond bijscholing, de SVS eveneens. De BVLO en de SVS hebben beide een tijdschrift en een aanbod voor grosso modo dezelfde doelgroep. De BVLO werkt curriculaire, de SVS extra-curriculaire. De tendens overal in Europa is dat LO en sport naar elkaar groeien. De Vlaamse regering wil dat ook. Een goed voorbeeld is het Contract JeugdSport, waar gemeente, school en sportclub samenwerken.

Paul De Knop gelooft dat een fusie SVS – VSSF - BVLO de onderwijsgebonden sport kwalitatief kan upgraden. Het idee is misschien wat revolutionair, maar de implementatie kan geleidelijk verlopen. De organisaties kunnen eerst samen proberen wonen, en daarna misschien trouwen. Dat veronderstelt een heroriëntering van de strategische middelen.

Bart Vanreusel besluit dat Paul De Knop een eenheidsvisie voorstaat: doorgedreven samenwerking van de bestaande structuren is de beste manier om de totaliteit van de schoolgaande bevolking te bereiken. Een uitbreiding van het bestaande SVS-decreet moet voor de decretale onderbouw zorgen.

Eddy De Waele wil graag weten of de structuur die Paul De Knop voorstelt, op het onderwijs is geënt of op de sport. In het onderwijs trekt de Vlaamse regering een lijn tussen het secundair en het hoger onderwijs. Werd het voorstel al met Onderwijs besproken, of is het een sportidee?

Als *enten* betekent *mee betalen*, zegt Paul De Knop, dan is het antwoord ja. Maar het is een gedeelde verantwoordelijkheid. Het personeel kan van Onderwijs komen, bijvoorbeeld via kredieturen. De middelen kunnen van Sport komen. In elk geval is de rol van Onderwijs in de sport niet uitgespeeld als jongeren 17 jaar worden. Men kan die leeftijdsgroep niet zomaar aan de commerciële sector overlaten.

□

Geertrui Schiltz wijst op het onderscheid tussen *curriculaire* en *extra-curriculaire* sport. De curriculaire sport is een onderwijsbevoegdheid. De sportsector kan daar stimulerend werken. De extra-curriculaire sport (*intra muros* en *extra muros*) is een sportbevoegdheid. De Vlaamse regering wenst beide op elkaar af te stemmen. Ze zullen elkaar moeten vinden. Vanuit een louter sportief standpunt is het een geheel. Geertrui Schiltz steunt de visie van Paul De Knop. Integratie van de schoolgebonden sport is nodig van de basis tot en met het hoger onderwijs.

Diane Spilthoorn verwijst op haar beurt naar de aanbevelingen uit de SVS-audit. Het samengaan van SVS en VSSF is daarin een optie. De afspraak is dat de SVS strategieën

aanbrengt om de buitenschoolse sport te optimaliseren. Enkele weken geleden hernam het overleg op het kabinet Onderwijs over de resultaten van de SVS-audit. De SVS zal concrete vragen krijgen, met een timing. Het kabinet is bereid om zijn visie uit te breiden tot wat maatschappelijk wordt gevraagd.

André Van Nieuwkerke stelt vast dat hier een totaal nieuwe visie wordt ontwikkeld. Het lijkt best om van nul te starten.

Diane Spilthoorn is het daar niet helemaal mee eens. De minister liet de Stichting Vlaamse Schoolsport doorlichten. Er ligt nu een rapport voor, waar kan op worden voortgebouwd. Men hoeft niet van nul te vertrekken. De situatie is grondig geanalyseerd.

André Van Nieuwkerke hoopt dat het SVS-auditrapport nog in de commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement wordt besproken.

Bart Vanreusel besluit dat het kabinet Sport de geïntegreerde visie, zoals door Paul De Knop naar voren geschoven, onderschrijft. Het kabinet Onderwijs staat eveneens open voor die visie.

□

Herman Van Driessche wil wat over de Stichting Vlaamse Schoolsport werd gezegd, in een ruimere context plaatsen. De SVS-audit is geen losstaand feit. Uit de audit blijkt dat de SVS zich zeer goed van haar taak kwijt. Ze voert haar decretale opdracht consequent uit. Er zijn dingen die beter kunnen. De SVS is bereid om haar visie bij te sturen. Ze is daar trouwens al mee bezig.

Sommige gegevens worden hier wat gekleurd naar voren gebracht, meent Herman Van Driessche. De SVS kan nieuwe accenten leggen. Maar dat wil niet zeggen dat er in het verleden verkeerd werd gewerkt. De SVS is vooral in het basisonderwijs actief, dat is juist. Niettemin heeft 20% van de activiteiten in het secundair onderwijs plaats. Het doelpubliek in het basisonderwijs is groter. Daarom komt daar meer respons. De respons is ook groter tijdens de lesuren, omdat alle leerlingen daar worden bereikt. Maar het aanbod is zeker niet beperkt tot de lesuren.

Op een eventuele samenvoeging met de VSSF, heeft de SVS een wat andere kijk dan wie tot nu toe aan het woord was. De doelgroepen van de SVS en de VSSF zijn totaal verschillend. De doelgroep van de SVS is de schoolgaande minderjarige jeugd die aan sport doet als onderdeel van een onderwijsproject en als verlengstuk van de lessen lichamelijke opvoeding. De doelgroep van de VSSF zijn meerderjarige studenten die geen LO krijgen en die niet aan sport doen als onderdeel van een onderwijsproject. In het hoger onderwijs gaat het over de voorwaarden die een instelling creëert om studenten op vrijwillige basis aan sport te laten doen. De finaliteit verschilt dus grondig. Bovendien heeft de VSSF een overwegend competitief sportaanbod. Het SVS-aanbod is in de eerste plaats recreatief.

Om een samenvoeging te realiseren, zijn er op het eerste gezicht te veel en te grote verschillen. De SVS is wel bereid om na te gaan of een doorgedreven samenwerking inderdaad tot een win-winsituatie kan leiden, zoals Paul De Knop gelooft.

De Stichting Vlaamse Schoolsport deelt de eenheidsvisie niet, concludeert Bart Vanreusel, wegens verschillende doelgroepen, verschillende onderwijssystemen en een verschillende finaliteit.

Jos Stassen vraagt meer informatie over de activiteiten van de Stichting Vlaamse Schoolsport, hoeveel tijd daar wordt aan besteed, hoeveel leerlingen worden bereikt die anders niet aan sport doen, ...

Herman Van Driessche geeft Jos Stassen het jongste SVS-jaarverslag. In het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen kreeg de SVS informeel de opdracht om meer dan 90% van de leerlingen te proberen bereiken. Dan kwam de audit, met als één van de conclusies dat de SVS te kwantitatief bezig was. Maar daar ging een overwegend kwalitatieve werking aan vooraf. Bovendien, kwantiteit sluit kwaliteit niet uit. In de scholen is men in het algemeen erg tevreden over de aanpak van de Stichting Vlaamse Schoolsport.

Eddy De Waele verwijst naar het uittreksel uit het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen dat werd rondgedeeld, over de buitenschoolse sport als onderdeel van het doelgroepenbeleid. Blijft het Strategisch Plan het uitgangspunt van de Vlaamse regering?

Het Strategisch Plan is altijd de rode draad geweest, zegt Bart Vanreusel, van het sportbeleid in de voorbije jaren.

De grote lijnen blijven, zegt André Van Nieuwkerke.

Het Strategisch Plan blijft de basis, bevestigt Geertrui Schiltz. Maar het moet altijd aangevuld worden met de beleidsnota van de bevoegde minister.

□

André Van Lierde bevestigt wat Paul De Knop zei, namelijk dat er in de raad van bestuur van het Bloso nog geen inhoudelijk debat was over de schoolsport. André Van Lierde spreekt als waarnemend voorzitter van het Vlaams Bureau Schoolsport, het samenwerkingsverband tussen het Bloso en de Stichting Vlaamse Schoolsport. Voor het Bloso is de buitenschoolse sport altijd een belangrijke factor geweest in de sportpromotie.

Vandaag wordt de schoolsport in de eerste plaats met een financieel probleem geconfronteerd. Momenteel bedragen de toelagen vanuit Onderwijs en het Bloso samen 39.700.000 BEF². De jongste 10 jaar zijn er geen middelen bijgekomen, noch in de subsidiëring, noch in de werkingskredieten. Nochtans zijn de SVS en de schoolsport niet dezelfde als 10 jaar geleden. Ter illustratie verwijst André Van Lierde naar de landelijke actie *Sportklassen*, waarin de werking intra muros centraal staat. De middelen voor die landelijke actie, 3.7 miljoen BEF, zijn al 10 jaar dezelfde. Maar in plaats van 1.300 scholen, nemen er nu 2.800 scholen aan de actie deel. De middelen moeten de scholen stimuleren om een sportklimaat te creëren. Maar wat betekent een stimulans van ongeveer 800 BEF per school?

² Samenstelling van het bedrag (gegevens uit het auditrapport 2001)

19.300.000	Onderwijs: werkingsmiddelen
7.500.000	Bloso: werkingssubsidies
8.000.000	Bloso: werkingskosten gezamenlijke projecten (Vlaams Bureau Schoolsport)
4.900.000	Personeelstoelage voor de contractuele personeelsleden

10 jaar geleden, vervolgt André Van Lierde, werd er vooral met jongeren gewerkt die al in de clubs actief waren. Dat is nu niet meer het geval. Er wordt ook meer op het lokale niveau gewerkt – de zogenaamde kernwerking, die de SVS aan het Bloso voorstelde, lang vóór er sprake was van een audit. Maar de middelen om de kernwerking verder uit te bouwen, schieten tekort. Van de middelen waar de SVS over kan beschikken, ongeveer 90 miljoen BEF, komt 66% uit de eigen werking. Het Vlaams Bureau Schoolsport streeft er de jongste jaren naar om meer financiële middelen voor de Stichting Vlaamse Schoolsport te verwerven. Daar moet een concreet aangepast actieplan voor worden voorgelegd. Een aanpassing van het SVS-decreet is noodzakelijk om aan de aanbevelingen van de audit tegemoet te komen.

De sportpromotie aan de universiteiten en de hogescholen, ziet André Van Lierde als een belangrijk verlengstuk van wat er in het secundair onderwijs gebeurt. Tot in het secundair onderwijs zijn de leerlingen verplicht om een aantal uren lichamelijke opvoeding te volgen. In het hoger onderwijs valt die verplichting weg. Nochtans is die leeftijd cruciaal voor verdere sportbeoefening.

De opdracht van de universiteiten en hogescholen bestaat er volgens André Van Lierde niet alleen in om kampioenschappen te organiseren. Universiteiten en hogescholen moeten wel het kader creëren waarin alle studenten de kans krijgen om aan sport te doen. In die zin heeft de Vlaamse Studentensportfederatie een promotionele opdracht, vergelijkbaar met de opdracht van de Stichting Vlaamse Schoolsport.

André Van Lierde herinnert eraan waar de SVS, de VSSF en de BVLO uit zijn gegroeid. Het vrijwilligerswerk heeft in die organisaties altijd een grote rol gespeeld. 80% van de medewerkers zou momenteel leraar LO zijn. Maar hun inzet is nog altijd op vrijwillige basis. Dat is het grote verschil met het onderwijs (curriculair), waar vooral beroepskrachten aan de slag zijn. In de naschoolse sport is de pedagogische opdracht niet dezelfde. Als leerkrachten zich voor de schoolsport inzetten, is dat hun vrije keuze.

De vraag is volgens André Van Lierde of de overheid het hoger onderwijs een cruciale fase vindt voor de vorming van sportieve attitudes. En zo ja, of de overheid daar wil in investeren.

Als het over schoolsport gaat, is het hoger onderwijs het verlengde van het secundair onderwijs. Daarom is het beter om de buitenschoolse sport in één structuur onder te brengen en om die structuur een decretale basis te geven.

André Van Lierde stelt vast dat er in het nieuwe decreet voor de sportfederaties blijkbaar geen ruimte is voor de VSSF. Anderzijds stelt het SVS-auditrapport voor om het SVS-decreet bij te sturen. Een uitstekende gelegenheid, meent André Van Lierde, om de buitenschoolse sport in één decreet te regelen.

De huidige situatie vindt André Van Lierde nogal verwarrend. Allerlei initiatieven en financieringskanalen hebben raakpunten met de schoolsport. Er is bijvoorbeeld het Contract JeugdSport, waarin scholen met clubs en gemeenten samenwerken. Er is het pilootproject rond de flexibele opdracht. Waar is de coördinatie? Waar is het overleg?

André Van Nieuwkerke verwijst naar de eindtermen in het onderwijs. Men kan leerkrachten niet verplichten om zich voor de buitenschoolse sport in te zetten. Het kan nuttig zijn om met de inspecties de curricula te analyseren, om te zien of ze nog aan de verwachtingen beantwoorden. De leerkracht LO is een onmisbare schakel op de weg naar duurzame sportbeleving, die zo belangrijk is voor de gezondheid. Maar het is niet altijd duidelijk wat er van de leerkracht wordt verwacht. In de commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement is daar al vaak op gewezen.

Geertrui Schiltz wil een duidelijk onderscheid tussen sport en lichamelijke opvoeding op school. Sport mag geen ersatz zijn om de basisbehoeften op te lossen. Bart Vanreusel deelt die mening. Maar de gedachtewisseling vandaag gaat over de onderwijsgebonden sport, buiten het curriculum van het vak lichamelijke opvoeding.

□

Jan Boutmans schetst het ontstaan en de doelstellingen van de Vlaamse Universitaire Sportfederatie, inmiddels Vlaamse Studentensportfederatie (VSSF).

Aanvankelijk was de federatie vooral competitiegericht. Later werd het aanbod ook op minder sportieve studenten afgestemd. Toen er een nieuw decreet voor de sportfederaties kwam, moest de VSSF zich in alle mogelijke bochten wringen voor een erkenning als recreatieve sportfederatie. Maar het wordt moeilijk om dat vol te houden.

De VSSF wil de leerlingen die uit het secundair onderwijs komen, aanzetten tot sportieve bewegingsactiviteiten. Aan de universiteiten is de sportbeoefening niet zo'n groot probleem. Er is geen gebrek aan structuren en infrastructuur voor de studenten. Aan de hogescholen is dat vaak anders.

De VSSF heeft nu 2 fulltime licentiaten LO in dienst, maar riskeert die te verliezen indien de basisopdrachten zoals voorzien in het decreet op de sportfederaties, onvoldoende worden ingevuld. Dan valt de federatie volledig op vrijwilligerswerk terug.

Men moet beseffen dat de VSSF met de huidige personeelsbezetting onmogelijk én de sportpromotie aan de universiteiten en hogescholen uit kan bouwen én een sportaanbod organiseren via onderlinge competitieve ontmoetingen.

Jan Boutmans meent niet dat er een aparte sportstructuur voor de universiteiten en hogescholen moet blijven bestaan. Het is beter, zoals hier al werd voorgesteld, om één structuur te hebben voor alle onderwijsniveaus, van het basisonderwijs tot het hoger onderwijs. Het verheugt Jan Boutmans om hier te vernemen dat er daarover een gesprek met Onderwijs mogelijk is.

Dat het in het secundair onderwijs en het hoger onderwijs om een andere populatie gaat, zoals Herman Van Driessche zei, daar is Jan Boutmans het niet mee eens. Leerlingen die uit het secundair onderwijs komen, moeten in het hoger onderwijs vergelijkbare mogelijkheden krijgen. Het blijven studenten. Het is wenselijk om de lijn door te trekken, op het vlak van middelen zowel als sportief bewegingsaanbod. Dat geldt vooral voor studenten die in de eigen instelling minder mogelijkheden hebben.

Herman Van Driessche blijft erbij dat de SVS en de VSSF verschillende doelgroepen hebben. De doelgroep van de SVS is elke leerling van het basisonderwijs en het secundair onderwijs. De doelgroep van de VSSF bestaat enkel uit de jongeren die na het secundair onderwijs hun studies voortzetten.

Dezelfde organisatie, merkt Geertrui Schiltz op, kan verschillende doelgroepen beogen en bereiken. Onder de sportfederaties zijn daar voldoende voorbeelden van.

Eric Swinnen meent dat er vooral behoefte is aan sterkere structuren, met meer middelen en meer mankracht. Dat is veel belangrijker dan de vraag of en hoe die structuren in de toekomst samen gaan werken. Een groot deel van de doelgroep wordt nu niet bereikt, juist door een gebrek aan middelen en mankracht. André Van Lierde heeft gelijk wanneer hij zegt dat er bovendien meer transparantie nodig is in de verschillende initiatieven rond sportbeoefening voor jongeren.

Bart Vanreusel besluit dat er behoefte is aan een sportaanbod in het hoger onderwijs, maar niet noodzakelijk via een aparte structuur. De VSSF kan zich vinden in een totaalvisie voor sportbeoefening door schoolgaande jongeren.

□

Eric De Boever schetst het ontstaan en de doelstellingen van de Bond voor Lichamelijke Opvoeding (BVLO).

Het uitgewerkte standpunt van de BVLO over de evolutie van de onderwijsgebonden sport staat in *bijlage 1* bij deze notulen. Eric De Boever is ervan overtuigd dat de BVLO als vormingsbond een belangrijke rol te spelen heeft in dit debat.

Jos Stassen wil graag het standpunt kennen van de BVLO ivm een mogelijke integratie met de SVS en de VSSF.

Een structurele samenwerking moet kunnen, meent Eric De Boever. De doelgroep is grotendeels dezelfde. Er zijn al samenwerkingspogingen met de SVS. Een nieuw decreet voor de buitenschoolse sport kan een gelegenheid zijn om de samenwerking te versterken en uit te breiden.

Paul De Knop herhaalt zijn voorstel om voor de schoolsport een steunpunt uit te bouwen. Voor de gemeentelijke sportdiensten is er het ISB. Voor de sportfederaties is er de VSF. Voor de schoolsport is dit eveneens nodig en wenselijk. De BVLO kan wellicht die rol vervullen.

□

Dany Punie wijst op de links van het ISB met de onderwijsgebonden sport, via de SVS en de BVLO, en sedert kort ook door de flexibele opdracht.

Dany Punie stelt vast dat de sportgerichte leraar LO niet in de onderwijsgebonden sport te vinden is, maar wel in de sportclub. Dat komt nu vooral tot uiting bij het Contract JeugdSport. Dany Punie gelooft in samenwerking tussen de SVS en de VSSF, eventueel samen met de BVLO. Eén structuur voor de buitenschoolse sport, van het kleuteronderwijs tot het hoger onderwijs, lijkt op termijn de beste oplossing.

Dany Punie verwijst naar het voorstel om de BVLO een steunpuntfunctie te geven. De Vlaamse regering maakt een strikt onderscheid tussen een *steunpunt* en een *ondersteuningsstructuur*.

Een *steunpunt* is een onafhankelijke groep, door de bevoegde minister samengesteld en gefinancierd. Een steunpunt wordt niet opgebouwd vanuit de sector. De leden van een steunpunt worden individueel aangesteld, niet als vertegenwoordiger van een organisatie. Ze worden niet verondersteld om naar de basis terug te koppelen. Een *ondersteuningsstructuur* wordt wel vanuit de basis opgebouwd en wordt maar gedeeltelijk door de overheid gefinancierd. De BVLO zou dus geen steunpunt, maar wel een ondersteuningsstructuur kunnen zijn, net als het ISB.

□

Jeroen Scheerder vat het standpunt samen van de afdeling Jeugd & Sport - cel Sport. De cel Sport coördineert onder meer de flexibele opdracht, waar voorlopig 17 leerkrachten bij betrokken zijn. De flexibele opdracht is een voorbeeld van krachtenbundeling. In de onderwijsgebonden sport is ook een krachtenbundeling nodig. Het is wenselijk om de structuren opzij te schuiven. *Bridging the Gap* is de boodschap.

Jan Boutmans is het daar volledig mee eens. Daarnet werd hier een pleidooi gehouden voor meer middelen voor de buitenschoolse sport. De VSSF wil niet louter middelen bijvragen. Iedereen vraagt meer middelen. Een krachtenbundeling is efficiënter en komt iedereen ten goede.

Een krachtenbundeling zal bovendien kosten besparen, meent Paul De Knop. Er is een plan nodig om de politiek daarvan te overtuigen.

Diane Spilthoorn beschouwt de flexibele opdracht als een aanzet om leerlingen de weg te wijzen naar de naschoolse sport. Van de betrokken leerkrachten verwacht Onderwijs dat ze de sportcultuur op school uit helpen bouwen en de samenwerking tussen school en club stimuleren.

□□

Kristine De Martelaer is ervan overtuigd dat de leeftijd van leerlingen en studenten uiteindelijk geen rol speelt. De prikkel, het proces is belangrijk. Geertrui Schiltz heeft gelijk: er zijn meer en grotere verschillen tussen de doelgroepen van sommige federaties dan tussen de leeftijdsgroepen die de SVS en de VSSF beogen.

Geert Goubert stelt vast dat het de eerste keer is dat een dergelijk forum in Vlaanderen bijeenkomt. Men zou bijna het woord *historisch* in de mond durven nemen. Wat zijn de volgende stappen?

De aanwezigen krijgen een verslag van deze vergadering, zegt Bart Vanreusel. Daarna gaat er een advies van de Vlaamse Sportraad naar het Vlaams Parlement, de minister van Sport en de minister van Onderwijs.

Bart Vanreusel besluit als volgt.

De bestaande initiatieven rond onderwijsgebonden sport zijn en blijven waardevol. De overheid is bereid om de onderwijsgebonden sport verder te promoten. Een meerderheid binnen de sector vindt dat schoolgaande jongeren best als één populatie worden benaderd. Dat veronderstelt een aanpassing van de bestaande structuren. Om in de toekomstige behoeften te voorzien, is de oprichting wenselijk van een eenheidsstructuur voor de schoolsport op alle onderwijsniveaus. Unanimiteit daarover is er nog niet. Maar op termijn moet het mogelijk zijn om tot een consensus te komen.

Voorzitter Bart Vanreusel dankt alle aanwezigen namens de Vlaamse Sportraad.

Prof. Bart Vanreusel, *voorzitter*

Sonia Vanden Broeck, *ondervoorzitter*

Lieven De Clercq, *secretaris*

Bijlagen

1. Standpunt van de Bond voor Lichamelijke Opvoeding over de evolutie van de onderwijsgebonden sport
2. Uittreksel uit het SVS-auditrapport (17 april 2001)